

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 399/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SODNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 399/02	Věc C-57/16 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 4. září 2018 – ClientEarth v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek – Přístup k dokumentům orgánů Evropské unie – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Nařízení (ES) č. 1367/2006 – Zpráva o posouzení dopadů, návrh zprávy o posouzení dopadů a stanovisko výboru pro posuzování dopadů – Legislativní iniciativy v oblasti životního prostředí – Odepření přístupu – Zveřejnění požadovaných dokumentů v průběhu řízení – Trvajícím zájem na řízení – Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu v některém z orgánů Unie – Obecná domněnka“	2
---------------	--	---

2018/C 399/03	Věc C-430/16 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 6. září 2018 – Bank Mellat v. Rada Evropské unie, Evropská komise, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku „Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) – Boj proti šíření jaderných zbraní – Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice – Odvětvová opatření – Omezení převodů finančních prostředků, na kterých se podílejí íránské finanční instituce – Zpřísnění omezení – Sporný režim vyplývající z ustanovení rozhodnutí 2012/635/SZBP a nařízení (EU) č. 1263/2012 – Provádění společného komplexního akčního plánu o íránské jaderné otázce – Ukončení všech omezujících opatření Evropské unie souvisejících s touto otázkou – Zrušení sporného režimu v průběhu řízení před Tribunálem Evropské unie – Vliv na právní zájem na řízení před Tribunálem – Neexistence trvajícímho právního zájmu na řízení“	3
---------------	--	---

2018/C 399/04	Věc C-488/16 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. září 2018 – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Freistaat Bayern „Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka NEUSCHWANSTEIN – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisnost – Údaj o zeměpisném původu – Rozlišovací způsobilost – Článek 52 odst. 1 písm. b) – Neexistence dobré víry“	4
2018/C 399/05	Věc C-527/16: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesichtshof – Rakousko) – Salzburger Gebietskrankenkasse a Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz „Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Nařízení (ES) č. 987/2009 – Článek 5 a čl. 19 odst. 2 – Pracovníci vyslaní do jiného členského státu, než ve kterém jejich zaměstnavatel obvykle vykonává činnost – Vydání osvědčení A1 členským státem původu poté, co hostitelský členský stát rozhodl o podřízení pracovníků svému systému sociálního zabezpečení – Stanovisko správní komise – Chybné vydání osvědčení A1 – Konstatování – Závazná povaha a zpětný účinek těchto osvědčení – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Použitelné právní předpisy – Článek 12 odst. 1 – Pojem osoba „vyslaná za účelem nahrazení jiné osoby“	4
2018/C 399/06	Věc C-4/17 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. září 2018 – Česká republika v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek – Evropský zemědělský záruční fond (EZZF) – Výdaje způsobilé pro financování Evropskou unií – Výdaje vynaložené Českou republikou – Nařízení (ES) č. 479/2008 – Článek 11 odst. 3 – Pojem „restrukturalizace vinic“	6
2018/C 399/07	Věc C-17/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal – Spojené království) – Grenville Hampshire v. The Board of the Pension Protection Fund „Řízení o předběžné otázce – Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele – Směrnice 2008/94/ES – Článek 8 – Doplnkové zaměstnanecké systémy sociálního zabezpečení – Ochrana nároků na starobní důchod – Minimální zaručená míra ochrany“	6
2018/C 399/08	Věc C-21/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podané Nejvyšším soudem – Česká republika) – Catlin Europe SE v. O.K. Trans Praha spol. s r.o. „Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech – Řízení o evropském platebním rozkazu – Nařízení (ES) č. 1896/2006 – Vydání platebního rozkazu spolu s návrhem na jeho vydání – Absence překladu návrhu na vydání rozkazu – Evropský platební rozkaz prohlášený za vykonatelný – Žádost o přezkum podaná po uplynutí lhůty k podání odporu – Doručování soudních a mimosoudních písemností – Nařízení (ES) č. 1393/2007 – Použitelnost – Článek 8 a příloha II – Vyrozumění adresáta o právu odmítnout přijetí nepřeloženého návrhu na zahájení řízení – Absence jednotného formuláře – Důsledky“	7
2018/C 399/09	Věc C-80/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 4. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal de Justiça – Portugalsko) – Fundo de Garantia Automóvel v. Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana „Řízení o předběžné otázce – Povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel – Směrnice 72/166/EHS – Článek 3 odst. 1 – Druhá směrnice 84/5/EHS – Článek 1 odst. 4 – Povinnost sjednat pojištění – Vozidlo se stanovištěm na soukromém pozemku – Právo subjektu pro odškodnění domáhat se náhrady po vlastníkovvi nepojištěného vozidla“	8
2018/C 399/10	Věc C-244/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 4. září 2018 – Evropská komise v. Rada Evropské unie „Žaloba na neplatnost – Rozhodnutí (EU) 2017/477 – Postoj, který má být jménem Evropské unie zaujat v rámci Rady pro spolupráci zřízené podle Dohody o posíleném partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Republikou Kazachstán na straně druhé, pokud jde o pracovní ujednání Rady pro spolupráci, Výboru pro spolupráci, specializovaných podvýborů nebo jakýchkoliv jiných orgánů – Článek 218 odst. 9 SFEU – Rozhodnutí, kterým se stanoví postoje, které mají být jménem Unie zaujaty v orgánu zřízeném mezinárodní dohodou – Dohoda, jejíž určitá ustanovení mohou být přiřazena ke společné zahraniční a bezpečnostní politice (SZBP) – Pravidla hlasování“	9

2018/C 399/11	Věc C-346/17 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. září 2018 – Christoph Klein v. Evropská komise, Spolková republika Německo „Kasační opravný prostředek – Článek 340 druhý pododstavec SFEU – Mimosmluvní odpovědnost Evropské unie – Směrnice 93/42/EHS – Zdravotnické prostředky – Článek 8 odst. 1 a 2 – Postup podle ochranné doložky – Oznámení rozhodnutí o zákazu uvádění zdravotnického prostředku na trh učiněné členskými státy – Neexistence rozhodnutí Evropské komise – Dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž předmětem je přiznání práv jednotlivcům – Příčinná souvislost mezi jednáním orgánu a uplatňovanou škodou – Důkaz existence a rozsahu škody“	9
2018/C 399/12	Věc C-454/17 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. září 2018 – Vincent Piessevaux v. Rada Evropské unie „Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Služební řád úředníků Evropské unie – Článek 11 odst. 2 přílohy VIII – Nároky na důchod nabyté ve vnitrostátním systému – Převod těchto nároků do unijního penzijního systému – Rozdílné zacházení s úředníky, jimž byla kapitálová hodnota představující jejich nároky na důchod převedena do unijního systému před vstupem a po vstupu nových obecných prováděcích opatření ustanovení v platnost“	10
2018/C 399/13	Věc C-471/17: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hannover „Řízení o předběžné otázce – Celní unie a společný celní sazebník – Celní a statistická nomenklatura – Zařazení zboží – Smažené instantní nudle – Sazební podpoložka 1902 30 10“	11
2018/C 399/14	Věc C-547/17 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. září 2018 – Basic Net SpA v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) „Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Obrazová ochranná známka zobrazující tři svislé pruhy – Důkaz o rozlišovací způsobilosti získané užíváním“	11
2018/C 399/15	Věc C-79/17: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesverwaltungsgericht Oberösterreich -Rakousko) – řízení zahájená Gmalieva s. r.o. a dalšími „Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Volný pohyb služeb – Hazardní hry – Monopol na hazardní hry v členském státě – Vnitrostátní právní úprava, která zakazuje provozování hracích přístrojů bez předchozího povolení správních orgánů“	12
2018/C 399/16	Spojené věci C-208/17 P až C-210/17 P: Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. září 2018 – NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P), NM (C-210/17 P) v. Evropská rada „Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Prohlášení EU-Turecko Evropské rady ze dne 18. března 2016 – Návrh směřující ke zrušení“	13
2018/C 399/17	Věc C-472/17: Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. září 2018 – (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Giudice di pace di L'Aquila – Itálie) – Gabriele Di Girolamo v. Ministero della Giustizia „Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Sociální politika – Práce na dobu určitou – Smírčí soudy – Zjevná nepřipustnost“	13
2018/C 399/18	Věc C-542/17 P: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 11. září 2018 – Allstate Insurance Company v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) „Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky DRIVEWISE – Zamítnutí přihlášky – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 7 odst. 1 písm. c) – Článek 7 odst. 2 – Článek 75 – Popisný charakter – Novotvar tvořený prvky, z nichž každý popisuje vlastnosti dotyčných výrobků nebo služeb – Určení výrobků a služeb – Zkreslení – Povinnost uvést odůvodnění“	14
2018/C 399/19	Věc C-67/18 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 6. září 2018 – Dominique Bilde v. Evropský parlament, Rada Evropské unie „Kasační opravný prostředek – Přípustnost – Evropský parlament – Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu – Náhrada výdajů na parlamentní asistenci – Navrácení neoprávněně vyplacených částek“	14
2018/C 399/20	Věc C-84/18 P: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. září 2018 – Sophie Montel v. Evropský parlament a Rada Evropské unie „Kasační opravný prostředek – Přípustnost – Evropský parlament – Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu – Příspěvky na parlamentní asistenci – Vrácení neoprávněně vyplacených částek“	15

2018/C 399/21	Věc C-90/18: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Visoki upravni sud – Chorvatsko) – Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) v. Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske „Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Nedostatečné upřesnění skutkového a právního kontextu sporu v původním řízení, jakož i skutečností odůvodňujících nezbytnost odpovědi na předběžnou otázku – Zjevná nepřipustnost“	15
2018/C 399/22	Věc C-184/18: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Central Administrativo Sul – Portugalsko) – Fazenda Pública v. Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira „Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Přímé daně – Článek 18 SFEU – Zásada zákazu diskriminace – Články 63, 64 a 65 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Vyšší daňové zatížení výnosů z nemovitého majetku dosažených nerezidenty – Omezení pohybu kapitálu do či ze třetích zemí“	16
2018/C 399/23	Věc C-237/18: Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège – Belgie) – Pauline Stiernon a další v. Etat belge, SPF Santé publique, Communauté française de Belgique „Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Volný pohyb pracovníků – Právo svobodné volby povolání – Články 20, 21 a 45 SFEU – Listina základních práv Evropské unie – Článek 15 – Povolání psychomotorika, které není uvedeno na vnitrostátním seznamu nelékařských zdravotnických povolání“	17
2018/C 399/24	Věc C-136/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. února 2018 Robertem Hansenem proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 14. prosince 2017 ve věci T-304/16, bet365 Group v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	17
2018/C 399/25	Věc C-425/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Itálie) dne 28. června 2018 – Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) v. Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA	18
2018/C 399/26	Věc C-450/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Gerona (Španělsko) dne 9. července 2018 – WA v. Instituto Nacional de la Seguridad Social	18
2018/C 399/27	Věc C-457/18: Žaloba podaná dne 13. července 2018 – Slovinská republika v. Chorvatská republika	19
2018/C 399/28	Věc C-465/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 16. července 2018 – AV, BU v. Comune di Bernareggio	21
2018/C 399/29	Věc C-471/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. července 2018 Bundesrepublik Deutschland proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 8. května 2018 ve věci T-283/15, Esso Raffinage v. Europäische Chemikalienagentur	21
2018/C 399/30	Věc C-475/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 20. července 2018 – SATI – Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA v. Azienda di Trasporti Molisana	22
2018/C 399/31	Věc C-498/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 27. července 2018 – ZW v. Deutsche Lufthansa AG	23
2018/C 399/32	Věc C-530/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Ilfov (Rumunsko) dne 13. srpna 2018 – EP v. FO	23
2018/C 399/33	Věc C-576/18: Žaloba podaná dne 12. září 2018 – Evropská komise v. Italská republika	24
2018/C 399/34	Věc C-586/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2018 společností Buonotourist Srl proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 11. července 2018 ve věci T-185/15, Buonotourist v. Komise	25

2018/C 399/35	Věc C-587/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2018 CSTP Azienda della Mobilità SpA proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 11. července 2018 ve věci T-186/15, CSTP Azienda della Mobilità v. Komise	26
2018/C 399/36	Věc C-591/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2018 Brugg Kabel AG a Kabelwerke Brugg AG Holding proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 12. července 2018 ve věci T-441/14, Brugg Kabel AG a Kabelwerke Brugg AG Holding v. Evropská komise	28
2018/C 399/37	Věc C-186/17: Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 2. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Berlin – Německo) – fliightright GmbH v. Iberia Express SA	30
2018/C 399/38	Věc C-212/17: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španělsko) – Simón Rodríguez Otero v. Televisión de Galicia SA, Ministerio Fiscal	30
2018/C 399/39	Věc C-594/17: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. srpna 2018 – Evropská komise v. Slovinská republika, podporovaná Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou a Italskou republikou	30
2018/C 399/40	Věc C-36/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 27. července 2018 – Evropská komise v. Řecká republika	31
2018/C 399/41	Věc C-86/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. srpna 2018 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství	31
2018/C 399/42	Věc C-284/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 9. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Equitalia centro SpA v. Poste Italiane SpA	31

Tribunál

2018/C 399/43	Věc T-604/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. září 2018 – HD v. Parlament „Veřejná služba – Úředníci – Odměna – Rodinné přídavky – Příspěvek na domácnost – Příspěvek na vzdělání – Příspěvek na vyživované dítě – Podmínky poskytnutí – Odečtení příspěvku stejné povahy vypláceného z jiných zdrojů – Vrácení přeplatku – Rozhodnutí o skončení nároku na některé příspěvky – Nesprávné právní posouzení – Zjevně nesprávné posouzení“	32
2018/C 399/44	Věc T-623/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. září 2018 – Volkswagen v. EUIPO – Paalupaikka (MAIN AUTO WHEELS) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie MAIN AUTO WHEELS – Starší obrazové ochranné známky Evropské unie VW – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence podobnosti označení – Článek 8 odstavec 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odstavec 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001] – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 75 první věta nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 94 odst. 1 první věta nařízení 2017/1001)“	33
2018/C 399/45	Věc T-39/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. září 2018 – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) v. Komise „Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkající se předběžného šetření týkajícího se režimů státních podpor v odvětví přístavů všech členských států – Odepření přístupu – Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce – Nařízení (ES) č. 45/2001 – Pojem „soukromí“ – Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu – Uplatnění obecné domněnky – Prevažující veřejný zájem	33
2018/C 399/46	Věc T-266/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2018 – Kwizda Holding v. EUIPO – Dermapharm (UROAKUT) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie UROAKUT – Starší národní obrazová ochranná známka UroCys a starší mezinárodní obrazová ochranná známka UroCys – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Pravomoc změnit rozhodnutí – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	34

2018/C 399/47	Věc T-392/17 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 12. července 2018 – TE v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních – Odmítnutí žaloby v hlavním řízení – Nevydání rozhodnutí o návrhu“	35
2018/C 399/48	Věci T-337/18 R a T-347/18 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 24. srpna 2018 – Laboratoire Pareva a Biotech3D v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních – Nařízení (EU) č. 528/2012 – Biocidní přípravky – Účinná látka PHMB (1415; 4.7) – Neschválení – Návrh na předběžná opatření – Fumus boni juris – Vážení zájmů“	35
2018/C 399/49	Věc T-362/18 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 7. září 2018 – Robert v. Conseil national de l'ordre des pharmaciens „Řízení o předběžných opatřeních – Zamítnutí žaloby v hlavním řízení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	36
2018/C 399/50	Věc T-475/18 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 27. srpna 2018 – Boyer v. Wallis-et-Futuna „Řízení o předběžných opatřeních – Veřejné zakázky – Návrh na nařízení předběžných opatření – Nepřípustnost“	37
2018/C 399/51	Věc T-504/18 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. září 2018 – XG v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních – Zákazu vstupu do prostor Komise – Návrh na nařízení předběžných opatření – Neexistence právního zájmu na nařízení požadovaných předběžných opatření“	37
2018/C 399/52	Věc T-490/18: Žaloba podaná dne 16. srpna 2018 – Neda Industrial Group v. Rada	38
2018/C 399/53	Věc T-505/18: Žaloba podaná dne 24. srpna 2018 – Maďarsko v. Komise	39
2018/C 399/54	Věc T-509/18: Žaloba podaná dne 24. srpna 2018 – Česká republika v. Evropská komise	39
2018/C 399/55	Věc T-516/18: Žaloba podaná dne 30. srpna 2018 – Lucembursko v. Komise	40
2018/C 399/56	Věc T-518/18: Žaloba podaná dne 31. srpna 2018 – YG v. Komise	41
2018/C 399/57	Věc T-519/18: Žaloba podaná dne 3. září 2018 – Global Silicones Council a další v. ECHA	42
2018/C 399/58	Věc T-524/18: Žaloba podaná dne 29. srpna 2018 – Billa v. EUIPO – Boardriders IP Holdings (Billa)	43
2018/C 399/59	Věc T-525/18: Žaloba podaná dne 4. září 2018 – ENGIE Global LNG Holding a další v. Komise	44
2018/C 399/60	Věc T-531/18: Žaloba podaná dne 26. června 2018 – LL-Carpenter v. Komise	45
2018/C 399/61	Věc T-533/18: Žaloba podaná dne 6. září 2018 – Wanda Films a Wanda Visión v. EUIPO – Dalian Wanda Group Co. (WANDA FILMS)	46
2018/C 399/62	Věc T-536/18: Žaloba podaná dne 11. září 2018 – Société des produits Nestlé v. EUIPO – EUIPO – European Food (fitness)	47
2018/C 399/63	Věc T-538/18: Žaloba podaná dne 14. září 2018 – Dickmanns v. EUIPO	48
2018/C 399/64	Věc T-540/18: Žaloba podaná dne 11. září 2018 – ASL Aviation Holdings a ASL Airlines (Irsko) v. Komise	49
2018/C 399/65	Věc T-542/18: Žaloba podaná dne 17. září 2018 – Wanda Films a Wanda Visión v. EUIPO – Dalian Wanda Group Co. (wanda films)	51
2018/C 399/66	Věc T-543/18: Žaloba podaná dne 17. září 2018 – XK v. Komise	52
2018/C 399/67	Věc T-544/18: Žaloba podaná dne 13. září 2018 – ArcelorMittal Bremen v. Komise	52
2018/C 399/68	Věc T-546/18: Žaloba podaná dne 17. září 2018 – XM a další v. Komise	53

2018/C 399/69	Věc T-556/18: Žaloba podaná dne 19. září 2018 – Sensient Colors Europe v. Komise	54
2018/C 399/70	Věc T-557/18: Žaloba podaná dne 20. září 2018 – LG Electronics v. EUIPO – Beko (BECON)	55
2018/C 399/71	Věc T-559/18: Žaloba podaná dne 13. září 2018 – Atos Medical v. EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Medizinische Pflaster)	55
2018/C 399/72	Věc T-560/18: Žaloba podaná dne 13. září 2018 – Atos Medical v. EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Medizinische Pflaster)	56
2018/C 399/73	Věc T-562/18: Žaloba podaná dne 21. září 2018 – YP v. Komise	57
2018/C 399/74	Věc T-776/17: Usnesení Tribunálu ze dne 11. září 2018 – Medora Therapeutics v. EUIPO – Biohealth Italia (LITHOREN)	58
2018/C 399/75	Věc T-371/18: Usnesení Tribunálu ze dne 11. září 2018 – Reiner Stemme Utility Air Systems v. AESA	58

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2018/C 399/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 392, 29.10.2018.

Dřívější publikace

Úř. věst. C 381, 22.10.2018.

Úř. věst. C 373, 15.10.2018.

Úř. věst. C 364, 8.10.2018.

Úř. věst. C 352, 1.10.2018.

Úř. věst. C 341, 24.9.2018.

Úř. věst. C 328, 17.9.2018.

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 4. září 2018 – ClientEarth v. Evropská komise(Věc C-57/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Přístup k dokumentům orgánů Evropské unie – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Nařízení (ES) č. 1367/2006 – Zpráva o posouzení dopadů, návrh zprávy o posouzení dopadů a stanovisko výboru pro posuzování dopadů – Legislativní iniciativy v oblasti životního prostředí – Odepření přístupu – Zveřejnění požadovaných dokumentů v průběhu řízení – Trvající zájem na řízení – Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu v některém z orgánů Unie – Obecná domněnka“

(2018/C 399/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ClientEarth (zástupci: O. W. Brouwer, J. Wolfhagen a F. Heringa, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Clotuche-Duvieusart a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující navrhovatelku: Finská republika (zástupci: H. Leppo a M. J. Heliskoski, zmocněnci), Švédské království (zástupci: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson a N. Otte Widgren, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 13. listopadu 2015, ClientEarth v. Komise (T 424/14 a T 425/14, EU:T:2015:848), se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 1. dubna 2014, kterým byl odepřen přístup ke zprávě o posouzení dopadů, týkající se návrhu závazného nástroje definujícího strategický rámec postupů pro kontrolu a dohled založených na rizicích a souvisejících s právními předpisy Evropské unie v oblasti životního prostředí, jakož i ke stanovisku výboru pro posuzování dopadů, se zrušuje.
- 3) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 3. dubna 2014, kterým byl odepřen přístup k návrhu zprávy o posouzení dopadů týkající se přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na úrovni členských států v souvislosti s unijní politikou životního prostředí, jakož i ke stanovisku výboru pro posuzování dopadů, se zrušuje.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené organizací ClientEarth v řízení v prvním stupni, jakož i v řízení o kasačním opravném prostředku.

5) Finská republika a Švédské království ponесou vlastní náklady související s tímto řízením o kasačním opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 191, 30.5.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 6. září 2018 – Bank Mellat v. Rada Evropské unie, Evropská komise, Spojené království Velké Británie a Severního Irska

(Věc C-430/16 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) – Boj proti šíření jaderných zbraní – Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice – Odvětvová opatření – Omezení převodů finančních prostředků, na kterých se podílejí íránské finanční instituce – Zpřísnění omezení – Sporný režim vyplývající z ustanovení rozhodnutí 2012/635/SZBP a nařízení (EU) č. 1263/2012 – Provádění společného komplexního akčního plánu o íránské jaderné otázce – Ukončení všech omezujících opatření Evropské unie souvisejících s touto otázkou – Zrušení sporného režimu v průběhu řízení před Tribunálem Evropské unie – Vliv na právní zájem na řízení před Tribunálem – Neexistence trvajících právního zájmu na řízení“

(2018/C 399/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bank Mellat (zástupci: M. Brindle, T. Otty, QC, MacLeod a R. Blakeley, barristers, S. Zaiwalla, Z. Burbeza, A. Meskarian a P. Reddy, solicitors)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a I. Rodios, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: D. Gauci, J. Norris-Usher a M. Konstantinidis, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: S. Brandon, zmocněnec, ve spolupráci s M. Gray, barrister)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 2. června 2016, *Bank Mellat v. Rada* (T 160/13, EU:T:2016:331), se zrušuje.
- 2) Není důvodné rozhodnout o žalobě podané Bank Mellat pod číslem T 160/13, znějící na zrušení čl. 1 bodu 15 nařízení Rady (EU) č. 1263/2012 ze dne 21. prosince 2012, kterým se mění nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu, nebo na zrušení uvedeného ustanovení v rozsahu, v němž nestanoví výjimku, která by se vztahovala na případ Bank Mellat, jakož i o jejím návrhu na to, aby Tribunál Evropské unie určil, že se na ni nepoužije čl. 1 bod 6 rozhodnutí Rady 2012/635/SZBP ze dne 15. října 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu.
- 3) Bank Mellat a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení jak v řízení o kasačním opravném prostředku, tak v řízení v prvním stupni.

4) Spojené království Velké Británie a Severního Irsku a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 371, 10.10.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. září 2018 – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Freistaat Bayern

(Věc C-488/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka NEUSCHWANSTEIN – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisnost – Údaj o zeměpisném původu – Rozlišovací způsobilost – Článek 52 odst. 1 písm. b) – Neexistence dobré víry“

(2018/C 399/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV (zástupce: B. Bittner, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: D. Botis, A. Schifko a D. Walicka, zmocněnci), Freistaat Bayern (zástupce: M. Müller, Rechtsanwalt)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 9.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Salzburger Gebietskrankenkasse a Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

(Věc C-527/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Nařízení (ES) č. 987/2009 – Článek 5 a čl. 19 odst. 2 – Pracovníci vyslaní do jiného členského státu, než ve kterém jejich zaměstnavatel obvykle vykonává činnost – Vydání osvědčení A1 členským státem původu poté, co hostitelský členský stát rozhodl o podřízení pracovníků svému systému sociálního zabezpečení – Stanovisko správní komise – Chybné vydání osvědčení A1 – Konstatování – Závazná povaha a zpětný účinek těchto osvědčení – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Použitelné právní předpisy – Článek 12 odst. 1 – Pojem osoba „vyslaná za účelem nahrazení jiné osoby““

(2018/C 399/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci

Navrhovatelé: Salzburger Gebietskrankenkasse a Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

za přítomnosti: Alpenrind GmbH Martin-Meat Szolgáltató és Kereskedelmi Kft, Martimpex-Meat Kft, Pensionsversicherungsanstalt a Allgemeine Unfallversicherungsanstalt

Výrok

- 1) Článek 5 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 883/2004, ve znění nařízení Komise (EU) č. 1244/2010 ze dne 9. prosince 2010 ve spojení s čl. 19 odst. 2 nařízení č. 987/2009 ve znění nařízení č. 1244/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že osvědčení A1, vydané příslušnou institucí některého členského státu na základě čl. 12 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ve znění nařízení č. 1244/2010, váže nejen instituce členského státu, v němž je činnost vykonávána, ale rovněž soudy tohoto členského státu.
- 2) Článek 5 odst. 1 nařízení č. 987/2009 ve znění nařízení č. 1244/2010 ve spojení s čl. 19 odst. 2 nařízení č. 987/2009 ve znění nařízení č. 1244/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že osvědčení A1, vydané příslušnou institucí členského státu podle čl. 12 odst. 1 nařízení č. 883/2004 ve znění nařízení č. 1244/2010, je závazné pro instituce sociálního zabezpečení členského státu, v němž je činnost vykonávána, i pro soudy tohoto členského státu, pokud nebylo zrušeno ani prohlášeno za neplatné v členském státě, ve kterém bylo vydáno, ačkoliv příslušné orgány posledně uvedeného členského státu a členského státu, v němž je činnost vykonávána, předložily věc správní komisi pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení a ta dospěla k závěru, že osvědčení bylo vydáno nesprávně a mělo by být zrušeno.

Článek 5 odst. 1 nařízení č. 987/2009 ve znění nařízení č. 1244/2010 ve spojení s čl. 19 odst. 2 nařízení č. 987/2009 ve znění nařízení č. 1244/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že osvědčení A1, vydané příslušnou institucí členského státu podle čl. 12 odst. 1 nařízení č. 883/2004 ve znění nařízení č. 1244/2010, je závazné pro instituce sociálního zabezpečení členského státu, v němž je činnost vykonávána, i pro soudy tohoto členského státu, a to případně i se zpětnou účinností, i přesto, že toto osvědčení bylo vydáno až poté, co tento členský stát rozhodl, že se na dotyčného pracovníka uplatní povinné pojištění podle jeho právních předpisů.

- 3) Článek 12 odst. 1 nařízení č. 883/2004 ve znění nařízení č. 1244/2010 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud je pracovník, který je zaměstnavatelem vyslán k práci v jiném členském státě, nahrazen pracovníkem vyslaným jiným zaměstnavatelem, musí být tento považován za „vyslaného za účelem nahrazení jiné osoby“ ve smyslu uvedeného ustanovení, takže na něj nelze uplatnit zvláštní pravidlo stanovené v uvedeném ustanovení, aby se na něj i nadále vztahovaly právní předpisy členského státu, v němž jeho zaměstnavatel obvykle vykonává činnost.

Skutečnost, že zaměstnavatelé obou dotčených pracovníků mají sídlo ve stejném členském státě, nebo skutečnost, že případně mají osobní nebo organizační vazby, nejsou v tomto ohledu relevantní.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 14, 16.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. září 2018 – Česká republika v. Evropská komise(Věc C-4/17 P) ⁽¹⁾**„Kasační opravný prostředek – Evropský zemědělský záruční fond (EZZF) – Výdaje způsobilé pro financování Evropskou unií – Výdaje vynaložené Českou republikou – Nařízení (ES) č. 479/2008 – Článek 11 odst. 3 – Pojem „restrukturalizace vinic““**

(2018/C 399/06)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Pavliš a J. Vláčil, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: P. Ondrůšek a B. Eggers, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 20. října 2016, Česká republika v. Komise (T-141/15, nezveřejněný, EU:T:2016:621), se zrušuje.
- 2) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/103 ze dne 16. ledna 2015, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), se zrušuje v části, kterou se vylučují výdaje vynaložené Českou republikou v letech 2010 až 2012 v rámci EZZF na opatření na ochranu vinic proti poškození způsobovanému zvěří a ptactvem v celkové výši 2 123 199,04 eura.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Českou republikou v řízení v prvním stupni i v tomto řízení o kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 27.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal – Spojené království) – Grenville Hampshire v. The Board of the Pension Protection Fund(Věc C-17/17) ⁽¹⁾**„Řízení o předběžné otázce – Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele – Směrnice 2008/94/ES – Článek 8 – Doplňkové zaměstnanecké systémy sociálního zabezpečení – Ochrana nároků na starobní důchod – Minimální zaručená míra ochrany“**

(2018/C 399/07)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: Grenville Hampshire

Odpůrkyně: The Board of the Pension Protection Fund

za přítomnosti: Secretary of State for Work and Pensions

Výrok

- 1) Článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele musí být vykládán v tom smyslu, že každý jednotlivý zaměstnanec musí v případě platební neschopnosti svého zaměstnavatele obdržet dávky starobního důchodu odpovídající alespoň 50 % hodnoty svých nároků nabytých v doplňkovém zaměstnaneckém systému sociálního zabezpečení.
- 2) Článek 8 směrnice 2008/94 má za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, přímý účinek, takže se jej může jednotlivý zaměstnanec dovolávat u vnitrostátního soudu za účelem zpochybnění rozhodnutí takové entity, jako je Board of the Pension Protection Fund (Rada fondu důchodového zabezpečení, Spojené království).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 78, 13.3.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podané Nejvyšším soudem – Česká republika) – Catlin Europe SE v. O.K. Trans Praha spol. s r. o.

(Věc C-21/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech – Řízení o evropském platebním rozkazu – Nařízení (ES) č. 1896/2006 – Vydání platebního rozkazu spolu s návrhem na jeho vydání – Absence překladu návrhu na vydání rozkazu – Evropský platební rozkaz prohlášený za vykonatelný – Žádost o přezkum podaná po uplynutí lhůty k podání odporu – Doručování soudních a mimosoudních písemností – Nařízení (ES) č. 1393/2007 – Použitelnost – Článek 8 a příloha II – Vyrozměnění adresáta o právu odmítnout přijetí nepřeloženého návrhu na zahájení řízení – Absence jednotného formuláře – Důsledky“

(2018/C 399/08)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud České republiky

Účastnice původního řízení

Dovolaatelka (žalovaná): Catlin Europe SE

Žalobkyně: O.K. Trans Praha spol. s r.o.

Výrok

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech („doručování písemností“) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 musí být vykládána v tom smyslu, že v případě, kdy je evropský platební rozkaz doručován žalovanému, aniž byl návrh na vydání tohoto platebního rozkazu přiložen k tomuto rozkazu vyhotoven v jednom z jazyků, o němž se má za to, že mu žalovaný rozumí, nebo k němu není připojen překlad do některého z těchto jazyků, jak vyžaduje čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007, musí být žalovaný pomocí jednotného formuláře uvedeného v příloze II posledně uvedeného nařízení řádně poučen o svém právu odmítnout přijetí dotčené písemnosti.

Vada řízení v případě opomenutí této formální náležitosti musí být zhojena v souladu s ustanoveními posledně zmíněného nařízení tím, že dotyčné osobě bude předán jednotný formulář uvedený v příloze II tohoto nařízení.

V takovém případě se v důsledku procesního pochybení dotýkajícího se doručení platebního rozkazu spolu s návrhem na jeho vydání nestane tento platební rozkaz vykonatelným a lhůta stanovená žalovanému pro podání odporu nemůže začít běžet, takže článek 20 nařízení č. 1896/2006 se nepoužije.

(¹) Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 4. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal de Justiça – Portugalsko) – Fundo de Garantia Automóvel v. Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

(Věc C-80/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel – Směrnice 72/166/EHS – Článek 3 odst. 1 – Druhá směrnice 84/5/EHS – Článek 1 odst. 4 – Povinnost sjednat pojištění – Vozidlo se stanovištěm na soukromém pozemku – Právo subjektu pro odškodnění domáhat se náhrady po vlastníkovu nepojištěného vozidla“

(2018/C 399/09)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal de Justiça

Účastníci původního řízení

Žalobce a navrhovatel v řízení o opravném prostředku: Fundo de Garantia Automóvel

Žalované a odpůrkyně v řízení o opravném prostředku: Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících [se] pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES ze dne 11. května 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že sjednání pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorového vozidla je povinné, pokud je dotyčné vozidlo stále v členském státě zaregistrováno a je provozuschopné, ale je výlučně z rozhodnutí svého vlastníka, který již nemá v úmyslu je řídit, zaparkováno na soukromém pozemku.
- 2) Článek 1 odst. 4 druhé směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES ze dne 11. května 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že subjekt uvedený v tomto ustanovení má právo domáhat se náhrady – kromě osoby nebo osob odpovědných za nehodu – i po osobě, která byla povinna sjednat pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu vozidla, jež způsobilo škodu, kterou tento subjekt nahradil, ale takové pojištění nesjednala, i když tato osoba není občanskoprávně odpovědná za nehodu, při níž tato škoda vznikla.

(¹) Úř. věst. C 144, 8.5.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 4. září 2018 – Evropská komise v. Rada Evropské unie(Věc C-244/17) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost – Rozhodnutí (EU) 2017/477 – Postoj, který má být jménem Evropské unie zaujat v rámci Rady pro spolupráci zřízené podle Dohody o posíleném partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Republikou Kazachstán na straně druhé, pokud jde o pracovní ujednání Rady pro spolupráci, Výboru pro spolupráci, specializovaných podvýborů nebo jakýchkoliv jiných orgánů – Článek 218 odst. 9 SFEU – Rozhodnutí, kterým se stanoví postoje, které mají být jménem Unie zaujaty v orgánu zřízeném mezinárodní dohodou – Dohoda, jejíž určitá ustanovení mohou být přiřazena ke společné zahraniční a bezpečnostní politice (SZBP) – Pravidla hlasování“

(2018/C 399/10)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci/Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Havas, L. Gussetti a P. Aalto, zmocněnci, poté L. Havas a L. Gussetti, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a P. Mahnič Bruni, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozhodnutí Rady (EU) 2017/477 ze dne 3. března 2017 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Radě pro spolupráci zřízené podle Dohody o posíleném partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Republikou Kazachstán na straně druhé, pokud jde o pracovní ujednání Rady pro spolupráci, Výboru pro spolupráci, specializované podvýbory a jakékoliv jiné orgány [specializovaných podvýborů nebo jakýchkoliv jiných orgánů], se zrušuje.
- 2) Účinky rozhodnutí 2017/477 zůstávají zachovány.
- 3) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 24.07.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. září 2018 – Christoph Klein v. Evropská komise, Spolková republika Německo(Věc C-346/17 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Článek 340 druhý pododstavec SFEU – Mimosmluvní odpovědnost Evropské unie – Směrnice 93/42/EHS – Zdravotnické prostředky – Článek 8 odst. 1 a 2 – Postup podle ochranné doložky – Oznámení rozhodnutí o zákazu uvádění zdravotnického prostředku na trh učiněné členským státem – Neexistence rozhodnutí Evropské komise – Dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž předmětem je přiznání práv jednotlivcům – Příčinná souvislost mezi jednáním orgánu a uplatňovanou škodou – Důkaz existence a rozsahu škody“

(2018/C 399/11)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Christoph Klein (zástupce: H.-J. Ahlt, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: G. von Rintelen, A. Sipos a A. C. Becker, zmocněnci), Spolková republika Německo

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 28. září 2016, *Klein v. Komise* (T 309/10 RENV, nezveřejněný, EU:T:2016:570), se zrušuje v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto, že Christoph Klein neprokázal existenci přímé a dostatečné příčinné souvislosti, jež může založit odpovědnost Unie.
- 2) Ve zbývajících částech se kasační opravný prostředek zamítá.
- 3) Žaloba Christopa Kleina na náhradu škody údajně způsobené tím, že Evropská komise porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 8 směrnice 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích, se zamítá.
- 4) Christoph Klein a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení vynaložené v řízeních v prvním stupni i v řízeních o kasačním opravném prostředku.
- 5) Spolková republika Německo ponесе vlastní náklady řízení vynaložené v řízeních v prvním stupni.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 300, 11.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. září 2018 – Vincent Piessevaux v. Rada Evropské unie

(Věc C-454/17 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Služební řád úředníků Evropské unie – Článek 11 odst. 2 přílohy VIII – Nároky na důchod nabyté ve vnitrostátním systému – Převod těchto nároků do unijního penzijního systému – Rozdílné zacházení s úředníky, jimž byla kapitálová hodnota představující jejich nároky na důchod převedena do unijního systému před vstupem a po vstupu nových obecných prováděcích opatření ustanovení v platnost“

(2018/C 399/12)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Vincent Piessevaux (zástupce: L. Ponteville, advokát)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) V. Piessevaux ponесе vlastní náklady, jakož i náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 374, 6.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hannover

(Věc C-471/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Celní unie a společný celní sazebník – Celní a statistická nomenklatura – Zařazení zboží – Smažené instantní nudle – Sazební podpoložka 1902 30 10“

(2018/C 399/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG

Žalovaný: Hauptzollamt Hannover

Výrok

Kombinovaná nomenklatura obsažená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění vyplývajícím z prováděcího nařízení Komise (EU) č. 927/2012 ze dne 9. října 2012, musí být vykládána v tom smyslu, že takové pokrmy z instantních nudlí, jako jsou pokrmy, které jsou předmětem věci v původním řízení, jež především sestávají z kostky předvařených a smažených nudlí, patří do podpoložky 1902 30 10 této nomenklatury.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 374, 6.11.2017

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. září 2018 – Basic Net SpA v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-547/17 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Obrazová ochranná známka zobrazující tři svíslé pruhy – Důkaz o rozlišovací způsobilosti získané užíváním“

(2018/C 399/14)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Basic Net SpA (zástupce: D. Sindico, advokát)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

- 2) Společnost Basic Net SpA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 15.1.2018.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesverwaltungsgericht Oberösterreich -Rakousko) – řízení zahájena Gmalieva s.r. o. a dalšími

(Věc C-79/17) ⁽¹⁾

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Volný pohyb služeb – Hazardní hry – Monopol na hazardní hry v členském státě – Vnitrostátní právní úprava, která zakazuje provozování hracích přístrojů bez předchozího povolení správních orgánů“

(2018/C 399/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Účastníci původního řízení

Žalobci: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH, Haydar Demir

Za přítomnosti: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Výrok

Je na předkládajícím soudu, aby na základě vodítek, která poskytl Soudní dvůr Evropské unie mimo jiné v rozsudku ze dne 30. dubna 2014, *Pfleger a další*, (C-390/12, EU:C:2014:281), stanovil, zda je třeba takový vnitrostátní právní režim monopolu na hazardní, jako je režim dotčený ve věci v původním řízení, kvalifikovat za slučitelný s článkem 56 a násl. SFEU, pokud bylo ve vnitrostátním soudním řízení prokázáno, že:

- závislost na hazardních hrách nepředstavuje společenský problém, který by odůvodňoval zásah;
- zakázané hazardní hry nejsou považovány za trestnou činnost ale za pouhý správní přečin;
- každoroční příjmy státu z hazardních her přesahují 500 milionů eur, tj. 0,4 % ročního rozpočtu, a
- cílem propagace uskutečňované držiteli licence je zejména nabádat ke hraní hazardních her osoby, které je dosud neprovozovaly.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 178, 6.6.2017.

Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. září 2018 – NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P), NM (C-210/17 P) v. Evropská rada

(Spojené věci C-208/17 P až C-210/17 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Prohlášení EU-Turecko Evropské rady ze dne 18. března 2016 – Návrh směřující ke zrušení“

(2018/C 399/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P), NM (C-210/17 P) (zástupci: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Další účastníci řízení: Evropská rada (zástupci: S. Boelaert, M. Chavier a J.-P. Hix, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Řecká republika (zástupci: M. Michelogiannaki a G. Karipsiadis, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají jako zjevně nepřípustné.
- 2) NF, NG a NM se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. září 2018 – (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Giudice di pace di L'Aquila – Itálie) – Gabriele Di Girolamo v. Ministero della Giustizia

(Věc C-472/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Sociální politika – Práce na dobu určitou – Smírčí soudy – Zjevná nepřípustnost“

(2018/C 399/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di pace di L'Aquila

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Gabriele Di Girolamo

Odpůrce: Ministero della Giustizia

za přítomnosti: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa)

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podané Giudice di pace di L'Aquila (smírčí soud v L'Aquila, Itálie) rozhodnutím ze dne 31. července 2017 je zjevně nepřipustná.

(¹) Úř. věst. C 347 ze dne 16.10.2017.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 11. září 2018 – Allstate Insurance Company v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-542/17 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky DRIVEWISE – Zamítnutí přihlášky – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 7 odst. 1 písm. c) – Článek 7 odst. 2 – Článek 75 – Popisný charakter – Novotvar tvořený prvky, z nichž každý popisuje vlastnosti dotyčných výrobků nebo služeb – Určení výrobků a služeb – Zkreslení – Povinnost uvést odůvodnění“

(2018/C 399/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Allstate Insurance Company (zástupci: G. Würtenberger a R. Kunze, Rechtsanwälte)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupce: K. Markakis, zmocněnec)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá jako zjevně neopodstatněný.
- 2) Společnosti Allstate Insurance Company se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 13, 15.01.2018.

Usnesení Soudního dvora ze dne 6. září 2018 – Dominique Bilde v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-67/18 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek – Přípustnost – Evropský parlament – Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu – Náhrada výdajů na parlamentní asistenci – Navrácení neoprávněně vyplacených částek“

(2018/C 399/19)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dominique Bilde (zástupce: G. Sauveur, advokát)

Další účastníci řízení: Evropský parlament (zástupci: S. Seyr a G. Corstens, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: A. F. Jensen, M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zčásti odmítá jako zjevně nepřipustný a zčásti zamítá jako zjevně neopodstatněný.
- 2) Dominique Bilde se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 7.5.2018.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. září 2018 – Sophie Montel v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-84/18 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Připustnost – Evropský parlament – Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu – Příspěvky na parlamentní asistenci – Vrácení neoprávněně vyplacených částek“

(2018/C 399/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sophie Montel (zástupce: G. Sauveur, avocat)

Další účastníci řízení: Evropský parlament (zástupci: S. Seyr a G. Corstens, zmocněnci) a Rada Evropské unie (zástupci: A. F. Jensen, M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se z části odmítá jako zjevně nepřipustný a z části zamítá jako zjevně neopodstatněný.
- 2) Sophii Montel se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 7.5.2018.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Visoki upravni sud – Chorvatsko) – Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) v. Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske

(Věc C-90/18) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Nedostatečné upřesnění skutkového a právního kontextu sporu v původním řízení, jakož i skutečností odůvodňujících nezbytnost odpovědi na předběžnou otázku – Zjevná nepřipustnost“

(2018/C 399/21)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Visoki upravni sud

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR)

Žalovaný: Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske

za přítomnosti: Hrvoje Šimić

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Visoki upravni sud (Vrchní správní soud, Chorvatsko) ze dne 1. února 2018 je zjevně nepřijatelná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 134, 16.4.2018.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 6. září 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Central Administrativo Sul – Portugalsko) – Fazenda Pública v. Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

(Věc C-184/18) ⁽¹⁾

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Přímé daně – Článek 18 SFEU – Zásada zákazu diskriminace – Články 63, 64 a 65 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Vyšší daňové zatížení výnosů z nemovitého majetku dosažených nerezidenty – Omezení pohybu kapitálu do či ze třetích zemí“

(2018/C 399/22)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Central Administrativo Sul

Účastníci původního řízení

Žalobce: Fazenda Pública

Žalovaní: Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

Výrok

Právní úprava členského státu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která podřizuje výnosy z prodeje nemovitosti nacházející se v daném členském státě rezidentem třetího státu vyššímu daňovému zatížení, než se vztahuje na tytéž operace uskutečněné rezidentem daného členského státu, představuje omezení volného pohybu kapitálu, která s výhradou ověření předkládajícím soudem nespadá pod výjimku stanovenou v čl. 64 odst. 1 SFEU a nelze ji odůvodnit důvody uvedenými v čl. 65 odst. 1 SFEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège – Belgie) – Pauline Stiernon a další v. Etat belge, SPF Santé publique, Communauté française de Belgique

(Věc C-237/18) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Volný pohyb pracovníků – Právo svobodné volby povolání – Články 20, 21 a 45 SFEU – Listina základních práv Evropské unie – Článek 15 – Povolání psychomotorika, které není uvedeno na vnitrostátním seznamu nelékařských zdravotnických povolání“

(2018/C 399/23)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobci: Pauline Stiernon, Marion Goragner, Muriel Buccarello, Clémentine Vasseur, Manon Piroton, Anissa Quotb

Žalovaní: Etat belge, SPF Santé publique, Communauté française de Belgique

Výrok

Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, nebrání právní úpravě členského státu, která stanovuje seznam nelékařských zdravotních povolání a která do tohoto seznamu nezahrnuje povolání psychomotorika, ačkoliv byl v tomto členském státě zřízen bakalářský studijní program v oboru psychomotorika.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 4.6.2018.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. února 2018 Robertem Hansenem proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 14. prosince 2017 ve věci T-304/16, bet365 Group v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-136/18 P)

(2018/C 399/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Robert Hansen (zástupce: M. Pütz-Poulalion, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Usnesením ze dne 6. září 2018 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Itálie) dne 28. června 2018 – Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) v. Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

(Věc C-425/18)

(2018/C 399/25)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Účastníci původního řízení

Žalobce: Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)

Žalovaná: Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

Předběžná otázka

Brání čl. 53 odst. 3 a čl. 54 odst. 4 směrnice 2004/17/ES ⁽¹⁾ ve spojení s čl. 45 odst. 2 písm. d) směrnice 2004/18/ES ⁽²⁾ takovému ustanovení, jako je čl. 38 odst. 1 písm. f) legislativního nařízení italské republiky č. 163/2006, tak jak je vykládán vnitrostátní judikaturou, který z oblasti působnosti tzv. „vážného profesního pochybení“ spáchaného hospodářským subjektem vylučuje jednání, které zahrnuje porušení pravidel hospodářské soutěže a které je zjištěno a sankcionováno vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž rozhodnutím, které je potvrzeno soudem, čímž veřejným zadavatelům a priori zabraňuje autonomně posoudit uvedená porušení za účelem případného, ale nikoli povinného, vyloučení tohoto hospodářského subjektu ze zadávacího řízení na přidělení veřejné zakázky?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. 2004, L 134, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004, L 134, s. 114).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Gerona (Španělsko) dne 9. července 2018 – WA v. Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Věc C-450/18)

(2018/C 399/26)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social de Gerona

Účastníci/ Účastnice původního řízení

Žalobce: WA

Žalovaný: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Předběžná otázka

Porušuje vnitrostátní právní úprava (konkrétně čl. 60 odst. 1 Ley General de Seguridad Social), která přiznává nárok na příspěvek k důchodu na základě jejich demografického přínosu k sociálnímu zabezpečení ženám, které mají vlastní či osvojené děti a pobírají starobní, vdovský či invalidní důchod ve kterémkoli režimu sociálního zabezpečení, a naopak nepřiznává uvedený nárok mužům ve stejné situaci, zásadu rovného zacházení, která zakazuje jakoukoli diskriminaci z důvodu pohlaví a je zakotvena v článku 157 SFEU a ve směrnici Rady 76/207/EHS⁽¹⁾ ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky, ve znění směrnice 2002/73, konsolidované ve směrnici 2006/54/ES⁽²⁾ ze dne 5. července 2006?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 76/207/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky (Úř. věst. 2002 L 269, s. 15).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 204, 23).

Žaloba podaná dne 13. července 2018 – Slovinská republika v. Chorvatská republika

(Věc C-457/18)

(2018/C 399/27)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Slovinská republika (zástupce: M. Menard)

Žalovaná: Chorvatská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že žalovaná porušila článek 2 a čl. 4 odst. 3 SEU;
- určit, že žalovaná porušila čl. 5 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES;
- určit, že žalovaná porušila články 4 a 17 ve spojení s článkem 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), jakož i
- čl. 2 odst. 4 a čl. 11 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/89/EU ze dne 23. července 2014, kterou se stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor;
- uložit žalované, aby okamžitě přestala s uvedenými porušeními a
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně uplatňuje následující žalobní důvody na podporu své žaloby.

První žalobní důvod:

Chorvatsko tím, že jednostranně nesplňuje závazek přijatý během přistoupení k Evropské unii, a sice respektovat rozhodčí nález, jakož i hranici určenou v rozsudku a jiné povinnosti vyplývající z uvedeného rozsudku, odmítá respektovat právní stát, který je základní hodnotou Evropské unie (článek 2SEU).

Druhý žalobní důvod:

Chorvatsko tím, že jednostranně neplní povinnosti, které pro něj vyplývají z rozhodčího nálezu, zároveň brání Slovinsku, aby plně uplatňovalo svou svrchovanost na některých jeho územích ve smyslu Smluv, neplní loajální povinnost spolupráce s Evropskou unií a se Slovinskem ve smyslu čl. 4 odst. 3 SFEU. Jednání Chorvatska ohrožuje dosažení cílů Evropské unie, zejména budování míru a vytváření stále užšího svazku mezi národy, a cíle ustanovení Unie týkajících se území členských států (čl. 4 odst. 3 první pododstavec). Chorvatsko brání Slovinsku také v tom, aby uplatňovalo unijní právo na celém pevninském a námořním územím a jednalo v souladu s tímto právem, zvláště s ustanoveními sekundárního práva týkajícími se území členských států (čl. 4 odst. 3 první pododstavec SEU).

Třetí žalobní důvod:

Chorvatsko porušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, zvláště právní úpravu vzájemného přístupu podle článku 5 a přílohy I. Právní úprava, která se uplatňuje na Chorvatsko a Slovinsko od 30. prosince 2017, poskytuje 25 rybářským lodím každého ze států volný přístup do teritoriálních vod druhého státu, jak je vymezeno mezinárodním právem, a sice rozhodčím nálezem. Chorvatsko brání Slovinsku, aby uplatňovalo svá práva v rámci této právní úpravy, a tím porušuje článek 5 nařízení, neboť (i) odmítá uplatňovat právní úpravu týkající se vzájemného přístupu, (ii) odmítá uznat platnost právních předpisů přijatých Slovinskem za tímto účelem a (iii) tím, že soustavně ukládá slovinským rybářům sankce, brání jim ve volném přístupu do teritoriálních vod přidělených Slovinsku v rozhodčím nálezu z roku 2017, a *a fortiori* do chorvatských teritoriálních vod spadajících do působnosti právní úpravy týkající se vzájemného přístupu.

Čtvrtý žalobní důvod:

Chorvatsko porušuje nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky a prováděcí nařízení Komise (ES) č. 404/2001 ze dne 8. dubna 2011. Lodě chorvatské policie doprovázejí chorvatské rybáře, kteří provádějí rybolov v slovinských vodách, čímž brání slovinským inspektorům rybolovu, aby prováděli kontrolu. Chorvatské úřady ukládají zároveň slovinským rybářům, kteří provádějí rybolov v slovinských vodách, jež si Chorvatsko přivlastňuje, pokuty za protiprávní překročení hranice a protiprávní rybolov. Kromě toho Chorvatsko nesděluje Slovinsku žádné informace o činnostech chorvatských lodí v slovinských vodách, jak vyžaduje nařízení. Chorvatsko tím brání Slovinsku, aby provádělo kontrolu ve vodách, na které se vztahuje jeho svrchovanost a jeho soudní pravomoc a nerespektuje výlučné pravomoci Slovinska k teritoriálním vodám jakožto pobřežního státu, a tím porušuje nařízení (ES) č. 1224/2009 a nařízení (EU) č. 404/2011.

Pátý žalobní důvod:

Chorvatsko stále porušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex). Chorvatsko neuznává hranici určenou v rozhodčím nálezu jako společnou hranici se Slovinskem, nespolupracuje se Slovinskem při ochraně této „vnitřní hranice“ a není schopno zajistit dostatečnou ochranu, čímž porušuje články 13 a 17 nařízení, jakož i článek 4, který vyžaduje, aby hranice byla určena v souladu s mezinárodním právem.

Šestý žalobní důvod:

Chorvatsko porušovalo a stále porušuje směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/89/EU ze dne 23. července 2014, kterou se stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor, která se vztahuje na „teritoriální vody“ členských států, které byly určeny v souladu s příslušnými ustanoveními Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS) (čl. 2 odst. 4 směrnice). Chorvatsko odmítá rozhodčí nález, v němž bylo rozhodnuto o takovém vymezení a naopak zahrnuje slovinské vody do svého územního plánování námořních prostor, čímž porušuje směrnici, zejména její články 8 a 11.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 16. července 2018 –
AV, BU v. Comune di Bernareggio**

(Věc C-465/18)

(2018/C 399/28)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: AV, BU

Odpůrkyně: Comune di Bernareggio

Předběžná otázka

Brání zásady svobody usazování, zákazu diskriminace, rovného zacházení, ochrany hospodářské soutěže a volného pohybu pracovníků uvedené v článku 45, v člancích 49 až 56 a v článku 106 SFEU, jakož i v člancích 15 a 16 Listiny základních práv EU a kritéria přiměřenosti a rozumnosti, jež jsou v nich obsažena, takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava uvedená v čl. 12 odst. 2 zákona č. 362/1991, která v případě převodu vlastnictví obecní lékárny přiznává zaměstnancům této lékárny předkupní právo?

**Kasační opravný prostředek podaný dne 18. července 2018 Bundesrepublik Deutschland proti
rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 8. května 2018 ve věci T-283/15, Esso Raffinage
v. Europäische Chemikalienagentur**

(Věc C-471/18 P)

(2018/C 399/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bundesrepublik Deutschland (zástupci: P. Klappich a C. Schmidt, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Esso Raffinage, Evropská agentura pro chemické látky, Francouzská republika, Nizozemské království

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 8. května 2018 ve věci T-283/15;

- žalobu zamítl;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení před Soudním dvorem a Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku následující důvody kasačního opravného prostředku:

Navrhovatelka zaprvé namítá, že se Tribunál dopustil omylu, když dopisu s předmětem „Prohlášení o nesouladu v návaznosti na rozhodnutí o hodnocení spisu podle nařízení (ES) č. 1907/2006“, který ECHA zaslala francouzskému ministerstvu životního prostředí, udržitelného rozvoje, dopravy a bydlení dne 1. dubna 2015 (dále jen „dopis“) přiznal právní význam a kvalifikoval jej jako akt, který může být předmětem žaloby na neplatnost podle článku 263 SFEU.

Navrhovatelka zadruhé namítá, že Tribunál nesprávně použil čl. 42 odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006 ⁽¹⁾ a nezohlednil čl. 22 odst. 2 nařízení REACH.

Zatřetí, navrhovatelka nesouhlasí s názorem Tribunálu ohledně obecného rozdělení pravomocí mezi členskými státy a ECHA, podle něhož má pouze ECHA pravomoc rozhodnout, zda jsou informace o registraci v souladu s požadavky REACH.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnice Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. 2006 L 396, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 20. července 2018– SATI – Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA v. Azienda di Trasporti Molisana

(Věc C-475/18)

(2018/C 399/30)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA

Odpůrkyně: Azienda di Trasporti Molisana – A.T.M. SpA

Předběžná otázka

Musí být čl. 5 odst. 4 nařízení (ES) č. 1370/2007 ⁽¹⁾ ze dne 23. října 2007 vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní legislativa obsahuje zákaz přímého uzavření smluv na služby místní veřejné dopravy vylučující přímé uzavření smluv i v případech, kdy to unijní právní úprava umožňuje, pokud je stanoveno obecné pravidlo ohledně veřejného zadávacího řízení na přidělení uvedené služby, anebo tomu tak je pouze v případě konkrétního zákazu přímého uzavření smluv, jenž se vztahuje rovněž na případy, u nichž je přímé uzavření smluv umožněno unijní právní úpravou?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. 2007, L 315, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 27. července 2018 – ZW v. Deutsche Lufthansa AG

(Věc C-498/18)

(2018/C 399/31)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: ZW

Odpůrkyně: Deutsche Lufthansa AG

Předběžné otázky

- 1) Může být dvouletá lhůta pro podání žaloby stanovená v čl. 35 odst. 1 Montrealské úmluvy přerušena nebo pozastavena?
- 2) Umožňuje čl. 35 odst. 2 Montrealské úmluvy, [který stanoví], že „[z]působ výpočtu této lhůty se určuje podle právního řádu soudu, který bude případ projednávat“, mít za to, že ustanovení vnitrostátního práva o počátku běhu lhůty může mít přednost před obecným pravidlem v čl. 35 odst. 1, podle nějž lhůta počíná běžet od příletu na místo určení?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Ilfov (Rumunsko) dne 13. srpna 2018 – EP v. FO

(Věc C-530/18)

(2018/C 399/32)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Ilfov

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: EP

Žalovaný: FO

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 15 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ⁽¹⁾ ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti vykládán v tom smyslu, že zavádí výjimku z pravidla o příslušnosti vnitrostátního soudu místa, kde má dítě faktické bydliště?
- 2) Musí být článek 15 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti vykládán v tom smyslu, že kritéria vyjmenovaná dotčeným účastníkem řízení (tedy: dítě se narodilo ve Francii, má francouzského otce, má ve Francii rodinu založenou na pokrevním příbuzenství složenou ze dvou sester a bratra, neteře – dcery jeho sestry -, dědy z otcovy strany, současné partnerky jeho otce a jejich nezletilé dcery, zatímco v Rumunsku nemá žádného příbuzného ze strany své matky, navštěvuje francouzskou školu, má francouzské vzdělání a mentalitu, vzájemná komunikace mezi rodiči a mezi rodiči a dítětem se vždy uskutečňovala ve francouzštině) naznačují zvláštní vazbu mezi dítětem a Francií, a z tohoto důvodu tak musí vnitrostátní soud určit, že vhodnějším soudem je francouzský soud?

- 3) Musí být článek 15 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti vykládán v tom smyslu, že procesní rozdíly mezi právními předpisy dvou států, jako je konání neveřejného řízení v případě specializovaných soudů, slouží nejlepšímu zájmu dítěte ve smyslu tohoto ustanovení [unijního práva]?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. 2003, L 338, s. 1).

Žaloba podaná dne 12. září 2018 – Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-576/18)

(2018/C 399/33)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a D. Recchia, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Italská republika tím, že nepřijala všechna opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 29. března 2012 ve věci C-243/10, týkající se navrácení podpor shledaných protiprávními a neslučitelnými se společným trhem ze strany příjemců ve smyslu rozhodnutí Komise 2008/854/ES ⁽¹⁾ ze dne 2. července 2008, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z citovaného rozhodnutí a z článku 260 SFEU;
- uložil Italské republice povinnost uhradit Komisi paušální částku ve výši rovnající se násobku denní částky ve výši 13 892,00 eur a počtu dní trvání protiprávního jednání ode dne vyhlášení rozsudku Soudního dvora ve věci C-243/10 do dne vyhlášení rozsudku Soudního dvora v této věci, minimálně však 8 715 000 EUR;
- uložil Italské republice povinnost uhradit Komisi penále vypočítané na pololetním základě a určené Komisí na 126 840 EUR denně, a to od pololetí následujícího po datu vyhlášení rozsudku v této věci;
- uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V rozhodnutí ze dne 2. července 2008 o režimu podpory regionální zákon č. 9 z roku 1998 – zneužití podpory N 272/98 C 1/04 (ex NN 158/03 a CP 15/2003) [oznámeno pod číslem K(2008) 2997] (Úř. věst. 2008, L 302, s. 9) Komise shledala, že předmětné státní podpory poskytnuté Itálií jsou protiprávní a neslučitelné se společným trhem, a nařídila jejich navrácení.

Rozsudkem ze dne 29. března 2012, vyhlášeným ve věci C-243/10, Komise v. Itálie, Soudní dvůr konstatoval, že Itálie tím, že ve stanovených lhůtách nepřijala veškerá opatření nezbytná k tomu, aby příjemci podpor poskytnutých na základě režimu dotčeného citovaným rozhodnutím, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedeného rozhodnutí.

Více než šest let po vyhlášení citovaného rozsudku a navzdory početným žádostem Komise zasláným italské vládě není nadále velká část těchto podpor navracena. Argumenty italské vlády v tomto směru, zejména argumenty týkající se probíhajících vnitrostátních řízení, nejsou platným odůvodněním této nečinnosti. Z toho vyplývá, že Itálie k datu podání této žaloby stále nezajistila navrácení všech vyplacených podpor a nesplnila v plném rozsahu povinnosti, které pro ni vyplývají z rozsudku Soudního dvora ve věci C-243/10.

Komise proti navrhuje, aby Soudní dvůr určil, že Itálie porušila článek 260 SFEU a uložil jí povinnost uhradit paušální částku spolu s pololetním penále, a to až do úplného splnění povinností vyplývajících z rozsudku ve věci C-243/10.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2008 o režimu podpory regionální zákon č. 9 z roku 1998 – zneužití podpory N 272/98 C 1/04 (ex NN 158/03 a CP 15/2003) [oznámeno pod číslem K(2008) 2997] (Úř. věst. 2008, L 302, s. 9).

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2018 společností Buonotourist Srl proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 11. července 2018 ve věci T-185/15, Buonotourist v. Komise

(Věc C-586/18 P)

(2018/C 399/34)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Buonotourist Srl (zástupci: M. D'Alberti, L. Visone, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- rozhodl v souladu s články 263 SFEU a 264 SFEU, že rozhodnutí Evropské komise ze dne ze dne 19. ledna 2015 v řízení týkajícím se státní podpory SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) (pro 1 111 572,00 eur) je v plném rozsahu neplatné a neexistuje v rozsahu, v němž je v něm uvedeno, že částky přiznané z titulu vyrovnávací platby za závazek veřejné služby ve smyslu nařízení (EHS) č. 1191/69 (poskytnutí vyrovnávací platby podle článku 11 za tarifní závazek v odvětví místní veřejné dopravy) ⁽¹⁾ je třeba považovat za neoznámené opatření, které představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy a je neslučitelné s vnitřním trhem,
- rozhodl v souladu s články 263 SFEU a 264 SFEU, že rozhodnutí Evropské komise ze dne ze dne 19. ledna 2015 v řízení týkajícím se státní podpory SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) (pro 1 111 572,00 eur) je v plném rozsahu neplatné v části, v níž stanoví prováděcí opatření směřující k zajištění navrácení podpory k tíži italského státu,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vzniklých společnosti Buonotourist s.r.l.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek vychází z pěti důvodů, na základě nichž je třeba rozsudek zrušit:

I. Nesprávnost napadeného rozsudku v rozsahu, v němž dotčenou vyrovnávací platbu kvalifikoval jako „novou podporu“

Vyrovnávací platba poskytnutá navrhovatelce byla přiznána v návaznosti na deklaratorní rozsudek Consiglio di Stato z roku 2009, v němž bylo toto právo přiznáno podle nařízení č. 1191/1969 jakožto tarifní ZVS. Tento rozsudek nemůže být vzhledem ke své podstatě v žádném případě vykládán jako zakládající vyrovnávací opatření, přičemž uznává pouze jeho existenci.

II. Nesprávnost napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž v něm bylo údajně uvedeno, že podmínky Altmark nejsou splněny

Kvalifikace hospodářských výdajů orgánů veřejné moci zcela vylučuje použitelnost pravidel týkajících se státních podpor. S ohledem na povahu protiplnění za vynaložené ZVS z toho pro podnik, který je plnil, nevyplyvá žádné zvýhodnění. Kromě toho provede-li se analýza jednotlivých bodů rozsudku Altmark, prokáže se, že všechny v něm uvedené zásady jsou dodrženy.

III. Nesprávnost rozsudku v souvislosti s posouzením neslučitelnosti hospodářského opatření s unijní právní úpravou v oblasti státních podpor: k nemožnosti opatření „narušit hospodářskou soutěž“

Tribunál nezohlednil skutečnost, že trh místní veřejné dopravy v Kampánii v rozhodném období (1996-2002), jakož i v současné době byl uzavřen konkurencí a že na základě koncesí vzniklo výlučné právo. V důsledku toho nemohla existovat hospodářská soutěž „pro trh“ ani „na trhu“.

IV. Nesprávnost napadeného rozsudku v rozsahu, v němž v něm bylo uvedeno, že rozhodnutí Komise má přednost před vnitrostátní judikaturou: nesprávné uplatnění procesních záruk stanovených v nařízení č. 659/99⁽²⁾ (nařízení č. 1589/2015⁽³⁾); nesprávné uplatnění zásady legitimního očekávání

Tribunál nezohlednil skutečnost, že vnitrostátní rozsudek pochází z doby přesahující pět let před rozhodnutím Komise. Z tohoto důvodu judikatura, kterou uvádí, není relevantní, přičemž v projednávané věci nepředstavuje precedenty. Consiglio di Stato, která použila nařízení č. 1191/69, naproti tomu vykonala výsadu vyhrazenou tomuto soudu. Komise se v projednávané věci nemůže domáhat žádné výlučné rozhodovací pravomoci. Dlouhá doba, která uplynula od vydání rozsudku, který unijní právo použil na rozhodnutí Komise, konsolidovala legitimní očekávání. Nelze namítat, že Consiglio di Stato ignorovala použitá pravidla, ale pouze jiný výklad ze strany Komise.

V. Nesprávnost rozsudku vzhledem k neoprávněnému použití nařízení (ES) č. 1370/2007⁽⁴⁾ pro účely posouzení slučitelnosti podpory s unijní právní úpravou: nedostatečné odůvodnění

Komise rozhodnutí přijala na základě nesprávného právního základu vzhledem k tomu, že nařízení č. 1370/2007 nebylo použitelné, neboť vstoupilo v platnost po deklaratorním rozsudku přiznávajícím právo na vyrovnávací platbu, který Consiglio di Stato vydala na základě nařízení č. 1191/69.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků vyplývajících z pojmu veřejné služby v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. 1969, L 156, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. 1999, L 83, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. 2007, L 315, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2018 CSTP Azienda della Mobilità SpA proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 11. července 2018 ve věci T-186/15, CSTP Azienda della Mobilità v. Komise

(Věc C-587/18 P)

(2018/C 399/35)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: CSTP Azienda della Mobilità SpA (zástupci: G. Capo, L. Visone, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Asstra Associazione Trasporti

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- v souladu s články 263 a 264 SFEU rozhodl, že rozhodnutí Evropské komise ze dne 19. ledna 2015 v řízení o státní podpoře SA.35842 (2014/C) (ex 2012/NN) (ve výši 4 951 838,25 eur) je zcela neplatné v části, v níž určuje, že poskytnutí částky jako náhrady za závazky veřejné služby ve smyslu nařízení (EHS) č. 1191/69⁽¹⁾ (přiznání kompenzace na základě článku 11 za tarifní závazek v oblasti místní veřejné dopravy) je třeba považovat za neoznámené opatření představující státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy,
- v souladu s články 263 a 264 SFEU rozhodl, že rozhodnutí Evropské komise ze dne 19. ledna 2015 v řízení o státní podpoře SA.35842 (2014/C) (ex 2012/NN) (ve výši 4 951 838,25 eur) je zcela neplatné v části, v níž stanoví prováděcí opatření na vymáhání podpory, které musí provést Italská republika,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení CSTP Azienda della Mobilità S.p.A, v nucené správě.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

I. Nesprávnost napadeného rozsudku v rozsahu, v němž se dotčená kompenzace považuje za „novou podporu“

Kompenzace poskytnutá žalobkyni vychází z rozhodnutí Consiglio di Stato z roku 2009, jímž se uznává tento nárok v souladu s nařízením č. 1191/1969 na základě tarifní povahy závazků veřejné služby. Toto rozhodnutí samo o sobě nelze v žádném případě vykládat jako rozhodnutí představující kompenzační opatření, jelikož pouze uznalo jeho existenci.

II. Nesprávnost napadeného rozsudku v rozsahu, v němž uvádí, že nebyly splněny podmínky vytyčené v rozsudku Altmark

Kvalifikace hospodářské zátěže pro orgány veřejné správy jednoznačně vylučuje uplatnitelnost pravidel o státní podpoře. Vzhledem k povaze závazků veřejné služby jako protiplnění z nich nemůže vyplývat žádná výhoda pro společnost, která je převzala. Důkladnou analýzou všech bodů rozsudku Altmark se ukázalo, že byly dodrženy všechny zásady, které jsou zde vytyčeny.

III. Nesprávnost napadeného rozsudku v rozsahu, v němž uvádí, že hospodářské opatření je neslučitelné s unijní právní úpravou v oblasti státní podpory: nemožnost „narušení hospodářské soutěže“ tímto opatřením

Tribunál nezohlednil skutečnost, že trh místní veřejné dopravy byl v Kampánii v daném období (1996 – 2002), jakož i v současnosti, uzavřen pro hospodářskou soutěž a že koncese vedly ke vzniku výlučnému oprávnění. V důsledku toho nemohla existovat hospodářská soutěž ani „při zakázce“, ani „na trhu“.

IV. Nesprávnost napadeného rozsudku v rozsahu, v němž uvádí, že rozhodnutí Komise muselo mít přednost před vnitrostátní judikaturou; nesprávné použití procesních záruk stanovených v nařízení č. 659/99⁽²⁾ (nařízení č. 1589/2015⁽³⁾); nesprávné použití zásady ochrany legitimního očekávání

Tribunál nezohlednil vnitrostátní judikaturu, která vznikla více než pět let před vydáním rozhodnutí Komise. Z tohoto důvodu jsou rozsudky, které cituje, irelevantní a nepředstavují zvláštní precedenty. Consiglio di Stato (Státní rada) použitím nařízení č. 1191/69 uplatnila pravomoc vyhrazenou tomuto soudu. Komise nemůže v projednávané věci namítat výlučnou rozhodovací pravomoc. Dlouhé trvání období od vzniku judikatury uplatňující unijní právo do vydání rozhodnutí Komise má za následek vznik legitimního očekávání. Nelze se dovolávat toho, že Consiglio di Stato neznala uplatňovaná pravidla, lze se dovolávat pouze jiného výkladu ze strany Komise.

V. Nesprávnost napadeného rozsudku z důvodu nesprávného použití nařízení (ES) č. 1370/2007 ⁽⁴⁾ pro posouzení slučitelnosti podpory s unijní právní úpravou; nedostatečné odůvodnění

Komise při přijetí rozhodnutí vycházel z nesprávného právního základu, protože nařízení č. 1370/2007 se nepoužije, jelikož nabylo účinnost po vyhlášení deklaratorního rozsudku uznávajícího právo na kompenzaci, který vydala Consiglio di Stato na základě nařízení č. 1191/69.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků vyplývajících z pojmu veřejné služby v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. 1969, L 156, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 19).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 (Úř. věst. L 83, 1999, s. 1; Zvl. vyd. 08/001, s. 339).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 2015, s. 9).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2018 Brugg Kabel AG a Kabelwerke Brugg AG Holding proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 12. července 2018 ve věci T-441/14, Brugg Kabel AG a Kabelwerke Brugg AG Holding v. Evropská komise**(Věc C-591/18 P)**

(2018/C 399/36)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Brugg Kabel AG, Kabelwerke Brugg AG Holding (zástupci: A. Rinne a M. Lichtenegger, Rechtsanwálte)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2018 ve věci T-441/14 a rozhodnutí odpůrkyně ze dne 2. dubna 2014 (věc AT.39610 – Elektrické kabely) v rozsahu, v němž se týkají navrhovatelek;
2. podpůrně zrušil rozsudek Tribunálu uvedený v bodě 1 a rozhodnutí odpůrkyně uvedené v bodě 1 v rozsahu, v němž
 - a) byla stanovena vůči navrhovatelkám pokuta ve výši 8 490 000 eur a
 - b) navrhovatelkám byla uložena náhrada nákladů řízení,a snížil podle vlastního uvážení pokuty podle návrhových žádání navrhovatelek v řízení v prvním stupni;
3. dále podpůrně zrušil rozsudek Tribunálu uvedený v bodě 1 a vrátil věc Tribunálu;
4. uložil odpůrkyni náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňují navrhovatelky šest důvodů kasačního opravného prostředku.

První důvod kasačního opravného prostředku: porušení práva na obhajobu zasláním žádosti o informace a oznámení námitek v angličtině

Pokud se jedná o jazyková znění žádosti o informace a oznámení námitek poskytnutých navrhovatelkám, se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když považoval nízký stupeň srozumitelnosti za dostatečný. Správně by měl být příslušný adresát na základě volby jazykového znění, které je pro něj srozumitelné, schopen rozumět v plném rozsahu výhradám za účelem komplexní obhajoby.

Tribunál krom toho nezohlednil, že v tomto ohledu nezáleží na užitečnosti odpovědí pro Komisi, ale na tom, zda byl dotčený podnik i přes odmítnutí Komise poskytnout jiné jazykové znění schopen se bránit vůči výhradám v plném rozsahu.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Porušení práv na obhajobu odmítnutím přístupu ke stanovisku ostatních podniků k oznámení námitek

Tribunál stanovil příliš vysoké požadavky, pokud jde o podmínky, za nichž má dotčený podnik mít možnost přístupu k odpovědím ostatních adresátů na oznámení námitek, které nejsou důvěrné. Správně by měl být adresátovi oznámení námitek umožněn přístup již tehdy, pokud dotčený podnik ohledně uvedeného obvinění předloží hodnověrné okolnosti vyplývající z řízení jako celku, které umožní se domnívat, že v odpovědích jiného adresáta oznámení námitek, které nejsou důvěrné, se mohou nacházet části nebo důkazy v jeho prospěch.

Tribunál nezohlednil skutečnost, že je v rozporu se zásadami právního státu, pokud pouze Komise může posoudit (možně) části či důkazy ve prospěch v odpovědích ostatních adresátů oznámení námitek. Komise by v tomto ohledu tak vystupovala současně jako vyšetřovací orgán nebo orgán podílející se na stíhání, rozhodovací orgán nebo i jako orgán obhajoby v téže věci, aniž by měla nezbytné znalosti o kontextu.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Porušení zásady presumpce nevinu stanovením začátku účasti na protiprávním jednání ke dni 14. prosince 2001

Tribunál stanoví nízkou úroveň dokazování, pokud jde o důkaz začátku účasti na jediném a pokračujícím protiprávním jednání. Správně by Komise měla předložit přesné, přesvědčivé a shodné důkazy, které odůvodňují pevné přesvědčení, že okamžiku uvedený jako začátek protiprávního jednání odpovídá porušení hospodářské soutěže. Případné pochybnosti by měly být v souladu se zásadou *in dubio pro reo* ve prospěch dotčených podniků.

Tribunál nezohlednil skutečnost, že na vyvrácení nepřímých důkazů postačuje, aby byly proti nim předloženy opačné nepřímé důkazy. Vzhledem k zásadě rovnosti zbraní nelze od dotčeného ve správním řízení, jehož předmětem je uložení sankcí, očekávat předložení důkazů, které jej v plném rozsahu zproští viny.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: Zkreslení důkazů a porušení presumpce nevinu kvůli údajné nepřerušené účasti na protiprávním jednání od 12. května 2005 do 8. prosince 2005

Tribunál zkreslil důkazy, pokud jde o důkaz nepřerušené účasti navrhovatelek na protiprávním jednání, když i přes mnoho ambivalentních a protichůdných nepřímých důkazů dospěl k pevnému a nezpochybnitelnému přesvědčení, že se jedná o trvajících protiprávní jednání.

Tribunál tak v tomto ohledu nezohlednil příslušné pravidlo pro vyvrácení nepřímých důkazů

Pátý důvod kasačního opravného prostředku: Zkreslení důkazů, porušení presumpce nevinu a zásady proporcionality konstatováním odpovědnosti za kartelové dohody, pokud jde o podmořské kabely, domácí trhy a projekty velkého rozsahu

Tribunál vyžaduje příliš nízkou úroveň dokazování a zkreslil důkazy, pokud jde o odpovědnost navrhovatelek za samostatné a oddělitelné části protiprávního jednání – jako např. podmořské kabely, domácí trhy a projekty velkého rozsahu -, jichž se navrhovatelky nezúčastnily ani se o ně nezajímaly.

Tribunál nezohlednil nerozumná a nepřiměřená rizika, která přináší takový široký výklad právního pojmu jediného a trvajících protiprávního jednání pro podniky, které se neúčastnily všech částí protiprávního jednání, ale která lze podle vnitrostátního práva považovat za společně a nerozdílně odpovědné za škodu, která z nich plyne.

Vzhledem k současnému stavu evropské harmonizace pravidel týkajících se náhrady škody nepředstavuje žaloba proti spoludlužníkům na vnitrostátní úrovni vhodný nástroj za účelem kompenzace rozsáhlé odpovědnosti navenek.

Šestý důvod kasačního opravného prostředku: Porušení čl. 23 odst. 2 a článku 3 nařízení 1/2003⁽¹⁾ a zásad zákonnosti, proporcionality a zásady *ne bis in idem* při stanovení pokuty

Tribunál nesprávně potvrdil, že rok 2014 jako referenční rok, pokud jde o hodnotu prodeje, není reprezentativní a neodráží skutečnou velikost ani hospodářskou sílu navrhovatele.

Krom toho Tribunál nezohlednil skutečnost, že Komise nemohla jednak vycházet za účelem odůvodnění odpovědnosti z jediného a trvajících protiprávního jednání, tedy z jediné kartelové dohody zahrnující jak část „A/R“ tak i část „R“ a jednak opětovně uměle rozdělit údajně nerozdělitelné části protiprávního jednání při výpočtu pokuty.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 1, s. 1.

Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 2. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Berlin – Německo) – flightright GmbH v. Iberia Express SA

(Věc C-186/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/37)

Jednací jazyk: němčina

Předseda třetího senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 10.7.2017.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španělsko) – Simón Rodríguez Otero v. Televisión de Galicia SA, Ministerio Fiscal

(Věc C-212/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/38)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. srpna 2018 – Evropská komise v. Slovinská republika, podporovaná Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou a Italskou republikou

(Věc C-594/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/39)

Jednací jazyk: slovinština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 412, 4.12.2017.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 27. července 2018 – Evropská komise v. Řecká republika**(Věc C-36/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 399/40)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 94, 12.3.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. srpna 2018 – Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství**(Věc C-86/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 399/41)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 7.5.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 9. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Equitalia centro SpA v. Poste Italiane SpA**(Věc C-284/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 399/42)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 249, 16.7.2018.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. září 2018 – HD v. Parlament

(Věc T-604/16) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Úředníci – Odměna – Rodinné přídatky – Příspěvek na domácnost – Příspěvek na vzdělání – Příspěvek na vyživované dítě – Podmínky poskytnutí – Odečtení příspěvku stejné povahy vypláceného z jiných zdrojů – Vrácení přeplatku – Rozhodnutí o skončení nároku na některé příspěvky – Nesprávné právní posouzení – Zjevně nesprávné posouzení“

(2018/C 399/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: HD (zástupce: C. Bernard-Glanz, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: M. Ecker a L. Deneys, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU a směřující ke zrušení, zaprvé rozhodnutí Parlamentu ze dne 21. září, 5. října, 27. listopadu a 15. prosince 2015, kterými se požaduje vrácení částek, které byly žalobkyni neoprávněně vyplaceny v souvislosti s příspěvkem na vzdělání, zadruhé rozhodnutí Parlamentu ze dne 5., 13., 23. října a 5., 11. a 12. listopadu 2015, kterými se požaduje vrácení částek, které byly žalobkyni neoprávněně vyplaceny v souvislosti s příspěvkem na vzdělání, a příspěvkem na vyživované dítě a na základě nichž ztrácí nárok na příspěvek na domácnost a zatřetí „v rozsahu, v němž je to nezbytné“ rozhodnutí ze dne 21. dubna 2016 o zamítnutí její stížnosti.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) HD se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 326, 5. 9. 2016 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-34/16 a postoupená Tribunálu Evropské unie dne 1. 9. 2016).

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. září 2018 – Volkswagen v. EUIPO – Paalupaikka (MAIN AUTO WHEELS)(Věc T-623/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie MAIN AUTO WHEELS – Starší obrazové ochranné známky Evropské unie VW – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence podobnosti označení – Článek 8 odstavec 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odstavec 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001] – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 75 první věta nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 94 odst. 1 první věta nařízení 2017/1001)“

(2018/C 399/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Volkswagen AG (Wolfsburg, Německo) (zástupci: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus a J. Engberding, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Söder a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Finsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. července 2016 (věc R 2189/2015-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Volkswagen a Paalupaikka.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Volkswagen AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. září 2018 – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) v. Komise(Věc T-39/17) ⁽¹⁾

„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkající se předběžného šetření týkajícího se režimů státních podpor v odvětví přístavů všech členských států – Odepření přístupu – Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce – Nařízení (ES) č. 45/2001 – Pojem „soukromí“ – Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu – Uplatnění obecné domněnky – Převažující veřejný zájem

(2018/C 399/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) (Brest, Francie) (zástupci: J. Vanden Eynde, E. Wauters advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Buchet, B. Stromsky a C. Georgieva-Kecsmar, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2016) 7755 final ze dne 23. listopadu 2016, kterým byl žalobkyni odepřen úplný přístup k dotazníku zaslanému všem členským státům a přístup k odpovědím členských států na tento dotazník, zmíněným v dopise zaslaném dne 8. července 2016 Francouzské republice v rámci řízení o státní podpoře SA.38398 (2016/C, ex 2015/E) – Zdanění přístavů ve Francii.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest)* se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104, 3.4.2017

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. září 2018 – Kwizda Holding v. EUIPO – Dermapharm (UROAKUT)

(Věc T-266/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie UROAKUT – Starší národní obrazová ochranná známka UroCys a starší mezinárodní obrazová ochranná známka UroCys – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Pravomoc změnit rozhodnutí – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 399/46)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kwizda Holding GmbH (Vídeň, Rakousko) (zástupci: L. Wiltschek, D. Plasser a K. Majchrzak, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Dermapharm GmbH (Vídeň) (zástupci: H. Kunz-Hallstein a R. Kunz-Hallstein, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. března 2017 (věc R 1221/2016-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Dermapharm a Kwizda Holding.

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 7. března 2017 (věc R 1221/2016-4) se zrušuje.

2. Námitky podané společností Dermapharm GmbH se zamítají.
3. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Kwizda Holding GmbH, včetně nákladů vynaložených v řízení před odvolacím senátem.
4. Společnost Dermapharm ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 202, 26.6.2017.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 12. července 2018 – TE v. Komise

(Věc T-392/17 R)

„Řízení o předběžných opatřeních – Odmítnutí žaloby v hlavním řízení – Nevydání rozhodnutí o návrhu“

(2018/C 399/47)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Navrhovatelka: TE (zástupce: J. Bartončík, advokát)

Odpůrkyně: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz a Z. Malušková, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 278 SFEU a znějící na odklad provádění rozhodnutí o zahájení vnějšího vyšetřování vedeného Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) [důvěrné] ⁽¹⁾ s navrhovatelkou jako osobou dotčenou a týkajícího se [důvěrné].

Výrok

- 1) O návrhu na předběžné opatření není důvodné rozhodnout.
- 2) TE se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Skryté důvěrné údaje.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 24. srpna 2018 – Laboratoire Pareva a Biotech3D v. Komise

(Věci T-337/18 R a T-347/18 R)

„Řízení o předběžných opatřeních – Nařízení (EU) č. 528/2012 – Biocidní přípravky – Účinná látka PHMB (1415; 4.7) – Neschválení – Návrh na předběžná opatření – Fumus boni juris – Vážení zájmů“

(2018/C 399/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně ve věci T-337/18 R: Laboratoire Pareva (Saint-Martin-de-Crau, Francie) (zástupci: K. Van Maldegem a S. Englebert, advokáti)

Žalobkyně ve věci T-347/18 R: Laboratoire Pareva (Saint-Martin-de-Crau) a Biotech3D Ltd & Co. KG (Gampern, Rakousko) (zástupci: K. Van Maldegem a S. Englebert, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: R. Lindenthal a K. Mifsud-Bonnici, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU a znějící na odložení vykonatelnosti prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2018/619 ze dne 20. dubna 2018 o neschválení PHMB (1415; 4.7) jako stávající účinné látky pro použití v biocidních přípravcích typu 1, 5 a 6 (Úř. věst. 2018, L 102, s. 21) a prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/613 ze dne 20. dubna 2018, kterým se schvaluje látka PHMB (1415; 4.7) jako stávající účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 2 a 4 (Úř. věst. 2018, L 102, s. 1), a dále na přijetí jakéhokoli jiného vhodného předběžného opatření.

Výrok

- 1) Věci T-337/18 R a T-347/18 R se spojují za účelem tohoto usnesení.
- 2) Návrhy na předběžné opatření se zamítají.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 7. září 2018 – Robert v. Conseil national de l'ordre des pharmaciens

(Věc T-362/18 R)

„Řízení o předběžných opatřeních – Zamítnutí žaloby v hlavním řízení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2018/C 399/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Alain Robert (Le Mans, Francie) (zástupce: J. M. Viala, advokát)

Žalovaná: Conseil national de l'ordre des pharmaciens

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU směřující k odkladu vykonatelnosti rozhodnutí francouzské Conseil national de l'ordre des pharmaciens (Národní rada Lékařnické komory) ze dne 3. října 2017, potvrzeného francouzskou Conseil d'État (Státní rada) rozsudkem ze dne 7. února 2018, kterým bylo rozhodnuto, že se po dobu jednoho roku žalobci zakazuje vykonávat lékařskou činnost.

Výrok

- 1) O návrhu na vydání předběžného opatření není na místě rozhodnout.
 - 2) Alain Robert ponese vlastní náklady řízení.
-

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 27. srpna 2018 – Boyer v. Wallis-et-Futuna**(Věc T-475/18 R)****„Řízení o předběžných opatřeních – Veřejné zakázky – Návrh na nařízení předběžných opatření – Nepřípustnost“**

(2018/C 399/50)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Boyer (Papeete, Francie) (zástupce: T. Dal Farra, advokát)

Žalovaný: Territoire des îles Wallis-et-Futuna (Francie)

Předmět věci

Žádost na základě článků 278 a 279 SFEU směřující k odkladu výkonu rozhodnutí teritoria ostrovů Wallis a Futuna, kterým toto teritorium zamítlo nabídku žalobce a zadalo zakázku na stavební práce týkající se výstavby obchodního námořního mola v městě Leava (Francie) jinému uchazeči, a dále, k odkladu podepsání smlouvy týkající se této zakázky.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. září 2018 – XG v. Komise**(Věc T-504/18 R)****„Řízení o předběžných opatřeních – Zákazu vstupu do prostor Komise – Návrh na nařízení předběžných opatření – Neexistence právního zájmu na nařízení požadovaných předběžných opatření“**

(2018/C 399/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: XG (zástupci: S. Kaisergruber a A. Burghelle-Vernet, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Van Nuffel a T. Bohr, advokáti)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2018 potvrzujícího zákaz vstupu do jejích prostor a dále na uložení příkazu Komisi, aby předběžně dala souhlas ke vstupu do jejích prostor.

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
 - 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.
-

Žaloba podaná dne 16. srpna 2018 – Neda Industrial Group v. Rada**(Věc T-490/18)**

(2018/C 399/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Neda Industrial Group (Teherán, Irán) (zástupce: L. Vidal, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí přijaté Radou Evropské unie ze dne 6. června 2018, kterým se zachovávají sankce proti žalobkyni; a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje ke zrušení rozhodnutí Rady ze dne 6. června 2018, kterým se ponechává žalobkyně na seznamu osob a podniků uvedených v příloze II rozhodnutí 2010/413/SZBP ⁽¹⁾ a příloze IX nařízení č. 267/2012 ⁽²⁾.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z protiprávnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávného právního posouzení.

- Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Rada neprokázala, že žalobkyně poskytuje vědomou podporu jaderným činnostem potenciálně ohrožujícím nešíření zbraní, což je údajný právní základ pro zařazení žalobkyně do přílohy IX nařízení č. 267/2012.
- Žalobkyně dále tvrdí, že to, že jí Rada nesdělila jakékoliv podpůrné důkazy, je porušením zásady účinné soudní ochrany.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávného skutkového zjištění.

- Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že s ohledem na činnosti a služby, které poskytuje, ji nelze spojovat se sankcionovanými subjekty či s jakoukoliv jadernou činností.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z protiprávnosti napadeného rozhodnutí z důvodu porušení obecné zásady proporcionality.

- Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že to, že byla zahrnuta na seznam subjektů podléhajících omezujícím opatřením a že její odstranění z tohoto seznamu bylo odmítnuto, není vhodné ani nezbytné k dosažení cílů sledovaných nařízením č. 267/2012 a způsobilo žalobkyni nepřiměřené škody.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, 2010, s. 39).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. vest. L 88, 2012, s. 1).

Žaloba podaná dne 24. srpna 2018 – Maďarsko v. Komise**(Věc T-505/18)**

(2018/C 399/53)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér, M. M. Tátrai a A. Pokoraczki, zástupci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/873 ze dne 13. června 2018, kterým se z financování Evropskou unií vyloučí některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), a to v části týkající se Maďarska, ve které se z financování Uní vyloučí podpory přiznané skupinám producentů, jež disponují kvalifikovaným uznáním;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z protiprávnosti sporného vyloučení podle napadeného rozhodnutí, neboť k podpoře dotčených skupin producentů došlo v souladu s unijním právem

Žalobce poukazuje na povahu uznání skupin producentů. Podle jeho názoru Komise při rozhodování o navrácení vnitrostátní finanční podpory poskytnuté skupinám producentů nepřihlédla k tomu, že skupiny producentů, které dosáhly kvalifikovaného uznání, splňují požadavky podle nařízení (ES) č. 1698/2005.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející z protiprávnosti sporného vyloučení podle napadeného rozhodnutí, neboť podle zásad loajální spolupráce, proporcionality, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání by vyloučení mělo být sníženo nebo zrušeno

Žalobce má za to, že sporné vyloučení je protiprávní, neboť podle zásad loajální spolupráce, proporcionality, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání by vyloučení mělo být sníženo nebo zrušeno, a to s ohledem na to, že pravidla unijního práva platná pro posuzování sporné vnitrostátní právní úpravy a praxe nejsou naprosto jasná a umožňují výklad, který zastává Maďarsko, a že Komise o této právní úpravě a praxi věděla již dříve a neveznesla k nim žádnou námitku.

Žaloba podaná dne 24. srpna 2018 – Česká republika v. Evropská komise**(Věc T-509/18)**

(2018/C 399/54)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula a J. Vlácil)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/873 ze dne 13. června 2018, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), v rozsahu, v němž vylučuje výdaje v celkové výši 151 116,65 EUR vynaložené Českou republikou, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 52 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky (dále jen „nařízení č. 1306/2013“). Komise se totiž nesprávně domnívá, že doba mezi návštěvami kontrolních orgánů u téhož zemědělského podniku nesmí přesáhnout dobu stanovenou v článku 25 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014 ze dne 17. července 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém, opatření pro rozvoj venkova a podmíněnost (dále jen „nařízení č. 809/2014“).
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady legitimního očekávání. I pokud by totiž v této věci došlo k porušení nařízení č. 809/2014 (*quod non*), Česká republika oprávněně nabyla legitimní očekávání o souladu svého systému kontrol s unijním právem na základě závěrů Komise z předešlého auditu, kde Komise souhlasila, že kontroly na místě v České republice byly prováděny v souladu s unijním právem.
3. Třetí žalobní důvod pak vychází z porušení čl. 52 odst. 1 a 2 nařízení č. 1306/2013. I kdyby totiž v této věci došlo ze strany České republiky k porušení nařízení č. 809/2014 (*quod non*), Komise do výpočtu finanční korekce zahrnula rovněž prostředky vyplacené zemědělským podnikům, u nichž při kontrolách na místě prokazatelně nedošlo k porušení nařízení č. 809/2014. Komise tedy uložila finanční korekci i vůči výdajům, které nelze považovat za neoprávněně vynaložené a u nichž nebylo dáno žádné riziko pro unijní fondy.

Žaloba podaná dne 30. srpna 2018 – Lucembursko v. Komise

(Věc T-516/18)

(2018/C 399/55)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Lucemburské velkovévodství (zástupci: D. Holderer, zmocněnec a D. Waelbroeck, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že projednávaná žaloba je přípustná a opodstatněná;
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. června 2018 o údajné státní podpoře SA.44888, kterou mělo Lucemburské velkovévodství poskytnout ve prospěch společnosti Engie;
- podpůrně zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. června 2018 o údajné státní podpoře SA.44888, kterou mělo Lucemburské velkovévodství poskytnout ve prospěch společnosti Engie, v rozsahu, v němž se v něm nařizuje navrácení této podpory;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), když Komise neprokázala selektivnost dotčených opatření.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU, když Komise neprokázala existenci jakéhokoli zvýhodnění ve prospěch společnosti Engie.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článků 4 a 5 Smlouvy o Evropské unie, neboť Komise měla ve skutečnosti provést skrytou daňovou harmonizaci.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9), a práv na obhájbu.
5. Pátý žalobní důvod, vznesený podpůrně a vycházející z porušení článku 16 výše uvedeného nařízení 2015/1589, když Komise nařídila navrácení podpory v rozporu se základními zásadami unijního práva.

Žaloba podaná dne 31. srpna 2018 – YG v. Komise

(Věc T-518/18)

(2018/C 399/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: YG (zástupci: S. Rodrigues a A. Champetier, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil nejprve rozhodnutí Evropské komise ze dne 13. listopadu 2017 o nezahrnutí žalobce na seznam úředníků, kteří mají být povýšeni;
- zrušil následně rozhodnutí Evropské komise ze dne 17. května 2018, kterým byla zamítnuta jeho stížnost proti rozhodnutí ze dne 13. listopadu 2017;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Evropská komise porušila článek 45 Služebního řádu úředníků Evropské unie. Napadené rozhodnutí bylo založeno na zjevně nesprávném právním posouzení; dále neposkytlo dostatečné důvody a neprokázalo, že přezkum opodstatněnosti žalobcovi stížnosti byl proveden v souladu se zásadou rovného zacházení.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Evropská komise porušila zásadu řádné správy jak je chráněna článkem 41 Listiny základních práv Evropské unie, a to nedostatečnou péčí při navrhování a odůvodnění napadeného rozhodnutí.
-

Žaloba podaná dne 3. září 2018 – Global Silicones Council a další v. ECHA**(Věc T-519/18)**

(2018/C 399/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Global Silicones Council (Washington, D. C., Spojené státy) a 6 dalších (zástupci: R. Cana, F. Mattioli, G. David, advokáti, a D. Abrahams, barrister)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou,
- zrušil napadené rozhodnutí⁽¹⁾ v rozsahu, v němž zapisuje látky oktamethylcyklotetrasiloxan („D4“), dekamethylcyklopentasiloxan („D5“) a dodekamethylcyklohexasiloxan („D6“) na kandidátský seznam látek vzbuzujících mimořádné obavy,
- podpůrně, zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká některých z uvedených zápisů na kandidátský seznam,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, a
- přijal jakákoli další opatření, která bude považovat za vhodná.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že se žalovaná dopustila zjevně nesprávného posouzení bioakumulačních vlastností („C“) látek D4, D5 a D6, toxických vlastností („T“) látek D5 a D6, překročila své pravomoci a porušila článek 59 nařízení 1907/2006 tím, že
 - uplatnila stanoviska výbor členských států a výboru pro posuzování rizik, aniž by sama zkoumala dostupné informace, a tudíž převzala chyby, jimiž byla uvedená stanoviska stížena,
 - došla k závěru, že D4, D5 a D6 splňují kritéria vPvB (velmi perzistentní a velmi bioakumulativní látky) přílohy XIII, třebaže jejich perzistence (P) a bioakumulativnost (B) nebyly určovány pro totéž prostředí,
 - nevezala v potaz specifickou („hybridní“) povahu D4, D5 a D6 při použití kritéria bioakumulativnosti uvedeného v příloze XIII,
 - vyvodila závěry o bioakumulativnosti (B/vB) látek D4 a D5, které uplatněné důkazy nemohly prokazovat,
 - neposoudila nové důkazy o bioakumulativnosti (B/vB) látek D4 a D5, které měla k dispozici po vydání stanovisek obou výborů,
 - při rozhodování o bioakumulativnosti (vB) látky D6 nevezala v potaz všechny relevantní informace,
 - neposuzovala informace o samotné toxicitě látky D5 a namísto toho definovala D5 jako PBT (perzistentní, bioakumulativní a toxickou) na základě přítomnosti látky D4 jako nečistoty, a tím, že definovala D5 jako PBT, aniž by respektovala zvláštní omezení týkající se složení D4, které bylo schváleno výborem členských států,

- neposuzovala informace o samotné toxicitě látky D6 a namísto toho definovala D5 jako PBT (perzistentní, bioakumulativní a toxickou) na základě přítomnosti látky D4 jako nečistoty, a tím, že definovala D6 jako PBT, aniž by respektovala zvláštní omezení týkající se složení D4, které bylo schváleno výborem členských států
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí porušilo zásadu proporcionality tím, že zápis na kandidátský seznam přesáhl rámec toho, co bylo vhodné a nezbytné pro dosažení sledovaných cílů, a nebylo nejméně omezujícím opatřením, které žalobkyně mohla využít.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky ze dne 27. června 2018, „Zápis látek vzbuzujících velmi vážné obavy na seznam látek pro případné zahrnutí do přílohy XIV“, v rozsahu, v němž dochází k zápisu tří látek – oktamethylcyklotetrasiloxanu („D4“), dekamethylcyklopentasiloxanu („D5“) a dodekamethylcyklohexasiloxanu („D6“) – na kandidátský seznam látek vzbuzujících mimořádné obavy v souladu s článkem 59 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnice Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. 2006, L 396, p. 1)

Žaloba podaná dne 29. srpna 2018 – Billa v. EUIPO – Boardriders IP Holdings (Billa)

(Věc T-524/18)

(2018/C 399/58)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Billa AG (Wiener Neudorf, Rakousko) (zástupci: J. Rether, M. Kinkeldey, J. Rosenhäger, S. Brandstätter, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Boardriders IP Holdings LLC (Huntington Beach, Kalifornie, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „Billa“ – Přihláška č. 11 592 623

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. června 2018, ve věci R 2235/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a článků 46 a 71 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 207/2009 ve spojení s čl. 2 odst. 2 písm. i) a čl. 27 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci č. 2017/1430.

Žaloba podaná dne 4. září 2018 – ENGIE Global LNG Holding a další v. Komise**(Věc T-525/18)**

(2018/C 399/59)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: ENGIE Global LNG Holding Sàrl (Lucemburk, Lucembursko), Engie Invest International SA (Lucemburk), ENGIE (Courbevoie, Francie) (zástupci: B. Le Bret, M. Struys, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že tato žaloba je přípustná a opodstatněná;
- zrušil napadené rozhodnutí;
- podpůrně, zrušil článek 2 uvedeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se nařizuje navrácení podpory;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí Komise ze dne 20. června 2018 o státní podpoře SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN) poskytnuté Lucemburskem ve prospěch skupiny ENGIE uvádějí žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení Komise při uplatnění prvního kritéria pojmu „státní podpora“, týkajícího se otázky, zda došlo ke státnímu zásahu.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise nesprávně uplatnila pojem „zvýhodnění“, neboť zaprvé směšuje pojmy „zvýhodnění“ a „selektivnost“, zadruhé k závěru, že došlo k hospodářskému zvýhodnění, dospěla na základě kombinovaného účinku jednotlivých opatření, která jsou v souladu s obecným právem, a zatřetí tento účinek posuzovala na základě zkrácení skutkového stavu, jakož i nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení, kterých se Komise dopustila při definování dvou alternativně používaných referenčních rámců (obecného a úzkého) pro účely prokázání, že došlo k diskriminační odchylce ve prospěch holdingových společností (LNG Holding a CEF) na straně jedné a skupiny ENGIE na straně druhé.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení, kterých se Komise dopustila při posuzování otázky, zda došlo k odchylkám a k diskriminačnímu zacházení ve prospěch holdingových společností na straně jedné a skupiny ENGIE na straně druhé.
5. Pátý žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení, kterých se Komise dopustila při kvalifikování selektivní výhody vyplývající z neuplatnění lucemburského pravidla týkajícího se zneužití práva.
6. Šestý žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení Komise při kvalifikování dotčených opatření jako individuální podpory.
7. Sedmý žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise nerespektovala rozdělení pravomocí mezi členské státy a Unii, a ze zneužití pravomoci, která jí je v otázkách státních podpor svěřena pro účely zakročování proti obecným opatřením spadajícím do vnitrostátní politiky v oblasti přímého zdanění.
8. Osmý žalobní důvod, vycházející z toho, že Komise porušila procesní práva žalobkyň a nedodržela svou povinnost uvést odůvodnění, stanovenou v článku 296 SFEU.

9. Devátý žalobní důvod, uvedený podpůrně a vycházející z porušení článku 16 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9), neboť Komise nařídila navrácení dotčené údajné podpory v rozporu s obecnými zásadami unijního práva.

Žaloba podaná dne 26. června 2018 – LL-Carpenter v. Komise

(Věc T-531/18)

(2018/C 399/60)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Žalobkyně: LL-CARPENTER s.r.o. (Praha, Česká republika) (zástupce: J. Buřil, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2018) 4138 final ze dne 26. června 2018 ve věci AT.40037 – Carpenter/Subaru, kterým Evropská komise dle článku 13 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (dále jen „nařízení č. 1/2003“) a čl. 7 odst. 2 nařízení Evropské komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Evropské komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES (dále jen „nařízení č. 773/2004“) zamítla stížnost žalobkyně dle článku 7 nařízení č. 1/2003 ze dne 6. září 2012 pro porušení článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí trpí vadou spočívající v nesprávném právním posouzení a zjevně nesprávném posouzení skutkového stavu.
 - Evropská komise nesprávně posoudila skutkový stav, když dospěla k závěru, že žalobkyniní namítané protisoutěžní jednání (v části, která se týká České republiky) řešil vnitrostátní orgán hospodářské soutěže v České republice, a dospěla k nesprávnému právnímu posouzení případu v tom smyslu, že jsou splněny podmínky pro aplikaci článku 13 nařízení č. 1/2003 (v části týkající se České republiky).
 - Evropská komise neprozkoumala důkladně veškeré skutkové a právní okolnosti, se kterými ji žalobkyně seznámila, a z toho důvodu nesprávně posoudila skutkový stav, když dospěla k závěru, že písemná vyjádření žalobkyně nevedou k jinému posouzení stížnosti a že pravděpodobnost toho, že bude zjištěn výskyt porušení článku 101 SFEU se zdá být malá, a dospěla k nesprávnému právnímu posouzení případu v tom smyslu, že jsou splněny podmínky pro aplikaci čl. 7 odst. 2 nařízení č. 773/2004.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí trpí procesní vadou spočívající v tom, že Evropská komise ve svém rozhodnutí neuvádí odpovídající odůvodnění.
 - Evropská komise neuvedla, z jakých priorit vycházela, když se rozhodovala, že v dané věci nebude provádět další šetření, odkázala pouze na očekávané vysoké náklady dalších šetření.

- Evropská komise neodůvodnila, jakým způsobem hodnotila důkazy a z jakého důvodu nepřihlédla ke skutkovým a právním okolnostem, se kterými ji žalobkyně seznámila, a proč své rozhodnutí o zamítnutí stížnosti založila pouze na tvrzeních vyplývajících z jednoho písemného vyjádření společnosti, proti níž stížnost směřuje.

**Žaloba podaná dne 6. září 2018 – Wanda Films a Wanda Visión v. EUIPO – Dalian Wanda Group Co.
(WANDA FILMS)**

(Věc T-533/18)

(2018/C 399/61)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wanda Films, SL (Pozuelo de Alarcón, Španělsko) a Wanda Visión, SA (Pozuelo de Alarcón) (zástupce: C. Planas Silva, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Dalian Wanda Group Co. Ltd (Dalian, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „WANDA FILMS“ – Přihláška č. 13 912 829

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. června 2018, ve věci R 401/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- přijal tuto žalobu, argumenty a dokumenty (včetně těch předložených společně s přihláškou a těch předložených žalobkyní v průběhu námitkového řízení a odvolacího řízení);
- napadené rozhodnutí zrušil;
- vydal rozhodnutí, kterým se připouští zápis ochranné známky obhajované žalobkyní v rámci této žaloby.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 11. září 2018 – Société des produits Nestlé v. EUIPO – EUIPO – European Food (fitness)

(Věc T-536/18)

(2018/C 399/62)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Švýcarsko) (zástupci: A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht a C. Elkemann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: European Food SA (Pěntášești, Rumunsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie „fitness“ – ochranná známka Evropské unie č. 2 470 326

Řízení před EUIPO: řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. června 2018 ve věci R 755/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- zamítl odvolání podané proti rozhodnutí zrušovacího oddělení č. 5802 C ze dne 18. října 2013,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 72 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001,
- porušení čl. 95 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001,
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s jeho čl. 59 odst. 1 písm. a),
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s jeho čl. 59 odst. 1 písm. a)

Žaloba podaná dne 14. září 2018 – Dickmanns v. EUIPO

(Věc T-538/18)

(2018/C 399/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Španělsko) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí EUIPO uvedené v dopise ze dne 14. prosince 2017, kterým se ukončuje pracovní smlouva žalobkyně na dobu určitou ke dni 30. června 2018 a v rozsahu, v němž je to nezbytné pro zrušení uvedeného rozhodnutí, zrušil i rozhodnutí uvedená v dopisech EUIPO ze dne 23. listopadu 2013 a ze dne 4. června 2014;
- uložil EUIPO povinnost nahradit žalobkyni přiměřenou částku náhrady škody, ve výši podle uvážení Tribunálu, v důsledku morální a nehmotné újmy, kterou jí EUIPO způsobil rozhodnutím uvedeným v předchozím bodě; a
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. Zjevně nesprávné posouzení, neuplatnění volného uvážení ze strany úřadu, porušení zásady zákazu diskriminace a rovného zacházení, porušení zásady zákazu svévolnosti

Žalobkyně uvádí, že EUIPO protiprávně nevyužil své volné uvážení, aby podruhé prodloužil pracovní smlouvu žalobkyně v souladu s čl. 2 písm. b) pracovního řádu ostatních zaměstnanců EU (dále jen „pracovní řád“) nebo v každém případě tak neučinil v přiměřené lhůtě před skončením platnosti pracovní smlouvy.

2. Porušení pokynů k prodlužování smluv dočasných zaměstnanců (dále jen „pokyny“), zásady řádné správy, zásady zákazu diskriminace a rovného zacházení a zásady, podle které musí být ukončení smlouvy dočasného zaměstnance podle čl. 2 písm. a) nebo 2 písm. f) pracovního řádu náležitě odůvodněno („*iusta causa*“) a porušení článku Art. 30 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), směrnice Rady 1999/70/ES⁽¹⁾, Rámcové dohody (zvláště článků 1b a 5 bod 1), jakož i článku 4 úmluvy Mezinárodní organizace práce (MOP) č. 158

Žalobkyně zastává názor, že po přijetí pokynů již nebylo možné použít „výpovědní doložku“ uvedenou v její smlouvě, protože po jejich přijetí tyto pokyny představují platný postup EUIPO, pokud jde o prodlužování smluv dočasných zaměstnanců, a proto brání použití „výpovědní doložky“.

Žalobkyně dále tvrdí, že oprávněný důvod pro ukončení smlouvy musí odpovídat rozpočtové povaze relevantní pozice.

3. Porušení pokynů, což představuje i závažné procesní pochybení, porušení zásad zákazu diskriminace a rovného zacházení, zásady řádné správy a řádné rozpočtové správy, porušení práva každého být vyslechnut před přijetím rozhodnutí, pokud by se ho mohlo nepříznivě dotýkat (čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny), porušení povinnosti řádné péče ze strany úřadu a povinnosti zohlednit oprávněné zájmy žalobkyně, zjevně nesprávné posouzení v souvislosti s vážením zájmů žalobkyně a zájmů služby, porušení zásady zákazu svévolnosti
4. Porušení čl. 8 odst. 1 druhé a třetí věty pracovního řádu a porušení zákazu opakovaných smluv na dobu určitou

V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že EUIPO ve zjevné snaze vyhnout se právním důsledkům čl. 8 odst. 1 třetí věty pracovního řádu opakovaně uzavřel pracovní smlouvy na dobu určitou podle čl. 2 písm. b) a 2 písm. b) pracovního řádu, navzdory tomu, že pracovní činnosti žalobkyně zůstaly během uvedené doby nezměněné. V důsledku toho první pracovní smlouva žalobkyně platí jako smlouva na dobu neurčitou bez výpovědní doložky.

5. Protiprávní zachování výpovědní doložky v rámci protokolu o opětovném zařazení a porušení legitimního očekávání, legitimních zájmů žalobkyně a povinnosti řádné péče použitím této doložky

Pátým žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že EUIPO již neměl použít výpovědní doložku, když uplynula dlouhá doba od podpisu smlouvy v roce 2005.

6. Porušení legitimního očekávání žalobkyně, porušení povinnosti řádné péče ze strany úřadu a povinnosti zohlednit legitimní zájmy žalobkyně, zjevně nesprávné posouzení v souvislosti s posouzením zájmů služby

V šestém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí EUIPO neprodloužit její pracovní smlouvu porušuje její legitimní očekávání, povinnost řádné péče a zohlednění legitimních zájmů žalobkyně ze strany úřadu. Současně, s ohledem na její velmi dobrý pracovní výkon, představuje zjevně nesprávné posouzení v souvislosti s posouzením zájmů služby.

7. Porušení ustanovení výpovědní doložky v článku 5 pracovní smlouvy žalobkyně

V rámci sedmého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že EUIPO použil při uplatnění výpovědní doložky nesprávně čl. 47 písm. b) bod (ii) pracovního řádu namísto čl. 47 písm. c) bodu (i), jak se uvádí ve výpovědní doložce, a že výpovědní doba měla být 10 měsíců a nikoliv 6 měsíců, jak rozhodl EUIPO.

(¹) Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43).

Žaloba podaná dne 11. září 2018 – ASL Aviation Holdings a ASL Airlines (Irsko) v. Komise

(Věc T-540/18)

(2018/C 399/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ASL Aviation Holdings DAC (Swords, Irsko) a ASL Airlines (Irsko) Ltd (Swords) (zástupci: N. Travers, Senior Counsel, H. Kelly, K. McKenna a R. Scanlan, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- na základě 268 SFEU a čl. 340 druhého pododstavce SFEU konstatoval, že žalovaná nese odpovědnost za škodu, kterou utrpěly žalobkyně a jejíž přibližná výše činí 263,6 milionu eur nebo jakoukoli jinou částku, kterou bude Tribunál považovat za přiměřenou z důvodu protiprávnosti rozhodnutí Komise C(2013) 431, věc COMP/M.6570 UPS/TNT Express, ze dne 30. ledna 2013, kterým se zakazuje spojení společnosti UPS a TNT Express NV, v jehož důsledku Komise porušila právo ASL na řádnou správu;
- uložila žalované zaplatit žalobkyním úroky z prodlení počínaje datem vydání rozsudku Tribunálu o projednávané žalobě až do úplného zaplacení na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace použitelné v průběhu dotčeného období, zvýšené o dva procentní body, z částky 263,6 milionu eur nebo jakékoli jiné částky, kterou bude Tribunál považovat za přiměřenou; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhají odškodnění z titulu náhrady majetkové újmy, kterou údajně utrpěly v důsledku rozhodnutí Komise C(2013) 431, věc COMP/M.6570 UPS/TNT Express (dále jen „uvedené rozhodnutí“), které bylo zrušeno rozsudkem ze dne 7. března 2017, *United Parcel Service v. Komise*, T-194/13, EU:T:2017:144.

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutím byly závažným způsobem porušeny právní předpisy, jejichž cílem je poskytovat ochranu jednotlivcům, včetně žalobkyní, a v důsledku toho bylo žalobkyním zabráněno v dosažení prospěchu na základě dohod, které uzavřely v listopadu 2012.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se žalovaná svým jednáním, když v rámci svého přezkumu kontroly oznámeného spojení nepoužila řádné postupy, v důsledku čehož bylo toto rozhodnutí zrušeno, v takové míře odchyliła od přístupu, který by respektoval práva žalobkyň na řádnou správu a povinnost náležitě péče na straně žalované při provádění tohoto posuzování, jak zaručují ustanovení čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾, článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a obecné zásady unijního práva, že tím byly porušeny právní předpisy, jež mají za cíl poskytovat ochranu všem jednotlivcům, kteří jsou uvedeným rozhodnutím přímo dotčeni, včetně žalobkyň.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že uvedené rozhodnutí je dále stíženo zjevnými a závažnými vadami, které měly dopad na posouzení oznámeného spojení ze strany žalované, jak tvrdí společnost UPS v žalobě na náhradu škody z titulu mimosmluvní odpovědnosti, kterou podala proti Komisi ve věci T-834/17 — na kterou žalobkyně v zájmu řádného a účinného výkonu spravedlnosti na podporu svého návrhového žádání na náhradu škody odkazují, pokud jde o: analýzu cenové koncentrace, analýzu efektivnosti, hodnocení konkurenceschopnosti společnosti FedEx a analýzu intenzity hospodářské soutěže, které v uvedeném rozhodnutí provedla žalovaná.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nároku žalobkyň na náhradu škody z důvodu mimosmluvní odpovědnosti žalované, jež vznikla tím, že žalovaná přijala uvedené protiprávní rozhodnutí a zabránila oznámenému spojení, čímž u žalobkyň porušila jejich svobodu podnikání a právo na vlastnictví, jež jsou chráněné články 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie a obecnými zásadami unijního práva.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že v důsledku těchto porušení vznikla žalobkyním újma, neboť pokud by k nim nedošlo, žalobkyně by mohly mít prospěch z dohod, které uzavřely v listopadu 2012, a žalobkyně by proto nyní měly být uvedeny do postavení, v němž by se nacházely v případě, že by uvedené rozhodnutí nebylo protiprávní, a to prostřednictvím kompenzační náhrady škody, přičemž tato žaloba je jediným prostředkem, jak takového odškodnění dosáhnout.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

**Žaloba podaná dne 17. září 2018 – Wanda Films a Wanda Visión v. EUIPO – Dalian Wanda Group Co.
(wanda films)**

(Věc T-542/18)

(2018/C 399/65)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wanda Films, SL (Pozuelo de Alarcón, Španělsko) a Wanda Visión, SA (Pozuelo de Alarcón (zástupkyně: C. Planas Silva, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Dalian Wanda Group Co. Ltd (Dalian, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie wanda films – Přihláška č. 13 902 994

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. července 2018, ve věci R 829/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za přípustnou tuto žalobu, argumenty a dokumenty (včetně těch předložených společně s přihláškou a těch předložených žalobkyní v průběhu námitkového řízení a odvolacího řízení);
- napadené rozhodnutí zrušil;
- vydal rozhodnutí, kterým se připouští zápis obrazové ochranné známky obhajované žalobkyní v rámci této žaloby.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 17. září 2018 – XK v. Komise

(Věc T-543/18)

(2018/C 399/66)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* XK (zástupce: N. de Montigny, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil individuální rozhodnutí, kterým se mu nepřiznává příspěvek na vzdělání pro jeho děti od školního roku 2017/2018, které se projevilo poprvé na jeho výplatní listině v listopadu 2017 a bylo odůvodněno emailem ze dne 7. listopadu 2017;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.*

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 3 odst. 1 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie a obecných prováděcích ustanovení týkajících se úhrady léčebných výdajů v rozsahu, v němž změna výkladu provedená žalovanou porušila nabytá práva, legitimní očekávání, právní jistotu a zásadu řádné správy.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práv dítěte, práva na rodinný život a práva na vzdělání.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení a nediskriminace.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z neprovedení skutečného zvážení zájmů žalobce a nerespektování zásady proporcionality v napadeném rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 13. září 2018 – ArcelorMittal Bremen v. Komise

(Věc T-544/18)

(2018/C 399/67)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* ArcelorMittal Bremen GmbH (Brémy, Německo) (zástupci: S. Altenschmidt a D. Jacob, Rechtsanwälte)*Žalovaná:* Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- na základě článku 265 SFEU konstatoval, že Komise porušila čl. 52 odst. 2 nařízení Komise (EU) č. 389/2013 ⁽¹⁾, neboť ústřednímu správci neoznámila, že je v EUTL třeba zohlednit změnu národní alokační tabulky týkající se zařízení žalobkyně, EU-ID DE000000000000060, kterou oznámila Spolková republika Německo dne 8. února 2018;
- podpůrně zrušil rozhodnutí Komise ze dne 31. srpna 2018 o žádosti žalobkyně ze dne 14. května 2018;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody:

Porušení unijního práva.

Žalobkyně tvrdí, že Komise má povinnost přijmout rozhodnutí podle čl. 52 odst. 2 nařízení č. 389/2013, neboť změna národní alokační tabulky je v souladu s požadavky unijního práva.

Dále žalobkyně tvrdí, že historická úroveň činnosti podle produktů měla být v případě produktu aglomerovaná ruda určena podle ustanovení rozhodnutí Komise 2011/278/EU ⁽²⁾ na základě hmotnosti aglomerované rudy vážené v okamžiku opuštění zařízení.

Konečně má žalobkyně za to, že při stanovení úrovně činnosti by neměla být odečítána aglomerovaná ruda, která byla po přípravě vsázky do vysoké pece znovu proseta a následně použita jako recyklovaný materiál v aglomeračním zařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 389/2013 ze dne 2. květnu 2013 o vytvoření registru Unie podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES a č. 406/2009 a o zrušení nařízení Komise (EU) č. 920/2010 a č. 1193/2011 (Úř. věst. 2013, L 122, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (oznámeno pod číslem K(2011) 2772) (Úř. věst. 2011, L 130, s. 1).

Žaloba podaná dne 17. září 2018 – XM a další v. Komise

(Věc T-546/18)

(2018/C 399/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: XM a dalších 26 žalobců (zástupce: N. de Montigny, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí nepříznivě zasahující do právního postavení jednotlivých žalobců, jež spočívají v rozhodnutích orgánu oprávněného ke jmenování nepřiznat jim náhradu výdajů na vzdělání za rok 2017/2018, která se projevila různými způsoby v závislosti na okolnostech týkajících se každého z žalobců;

- buď jako individuální rozhodnutí (konkrétně e-mail), ve kterém je zamítnutí náhrady konkrétně uvedeno;
- nebo jako poznámka „processed“ v jejich systému Sysper, považovaná žalobcem za zamítavé rozhodnutí vzhledem k tomu, že následná výplatní páska za následující měsíc (nejdříve 10. dne daného měsíce, což je datum poskytnutí výplatních pásek) neobsahuje žádnou náhradu nebo obsahuje pouze náhradu cestovních výloh;
- nebo také jako naprosté nevyřízení dané žádosti, která se po čtyřech měsících od podání považuje za implicitně zamítnutou;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

- První žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 3 odst. 1 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie a obecných prováděcích ustanovení týkajících se náhrady zdravotních výdajů, jelikož změnou výkladu žalované došlo k porušení nabytých práv, legitimního očekávání, právní jistoty a zásady řádné správy.
- Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení práv dítěte, práva na rodinný život a práva na vzdělání.
- Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace.
- Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z toho, že neproběhlo účinné porovnání zájmů žalobců, a z toho, že v napadeném rozhodnutí nebyla dodržena zásada proporcionality.

Žaloba podaná dne 19. září 2018 – Sensient Colors Europe v. Komise

(Věc T-556/18)

(2018/C 399/69)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sensient Colors Europe GmbH (Geesthacht, Německo) (zástupce: M. Hagenmeyer, D. Zechmeister a W. Berlit, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 31. července 2018 (DG Sante/E2/RP/amf(2018)4523972) o neplatnosti žádosti o povolení k uvádění nové potraviny na trh v Unii a aktualizaci seznamu Unie v souladu s článkem 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 ⁽¹⁾, s referenčním číslem NF 2018/0355, a o ukončení řízení o žádosti;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 6 odst. 1 a 5 prováděcího nařízení (EU) 2017/2469 ⁽²⁾, jakož i čl. 10 odst. 1, ve spojení s čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 1 nebo s čl. 12 odst. 2 nařízení 2015/2283.

V tomto ohledu žalobkyně zejména tvrdí, že žalovaná měla nesprávně za to, že se na předmět žádosti, tj. barvicí výtazek získaný ze sušených květů modrého hrachového čaje (*clitoria ternatea*), nevztahuje oblast působnosti nařízení 2015/2283 a že je potravinářskou přídatnou látkou ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení 1333/2008.

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 ze dne 25. listopadu 2015 o nových potravinách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 a nařízení Komise (ES) č. 1852/2001 (Úř. věst. 2015, L 327, s. 1).
- ⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2469 ze dne 20. prosince 2017, kterým se stanoví administrativní a vědecké požadavky na žádosti uvedené v článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 o nových potravinách (Úř. věst. 2017, L 351, s. 64).

Žaloba podaná dne 20. září 2018 – LG Electronics v. EUIPO – Beko (BECON)

(Věc T-557/18)

(2018/C 399/70)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: LG Electronics, Inc. (Soul, Jižní Korea) (zástupce: M. Graf, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Beko plc (Watford, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně v řízení před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie BECON – přihláška č. 13 142 336

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. července 2018, ve věci R 41/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 13. září 2018 – Atos Medical v. EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Medizinische Pflaster)

(Věc T-559/18)

(2018/C 399/71)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Německo) (zástupkyně: K. Middelhoff, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Köln, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 1339246-0009

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. června 2018 ve věci R 2215/2016-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Pro případ, že se vedlejší účastnice zúčastní řízení, žalobkyně dále navrhuje, aby Tribunál

- rozhodl, že vedlejší účastnice řízení ponese vlastní náklady řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 4 odst. 1 nařízení Rady č. 6/2002;
- Porušení článků 5 a 6 nařízení Rady č. 6/2002;
- Porušení čl. 25 odst. 1 nařízení Rady č. 6/2002.

**Žaloba podaná dne 13. září 2018 – Atos Medical v. EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb
(Medizinische Pflaster)**

(Věc T-560/18)

(2018/C 399/72)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Německo) (zástupkyně: K. Middelhoff, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Köln, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 1339246-0004

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. června 2018, ve věci R 2216/2016-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Pro případ, že by se další účastnice v řízení před odvolacím senátem účastnila řízení, žalobkyně dále navrhuje, aby Tribunál určil, že:

- další účastnice v řízení před odvolacím senátem ponese své vlastní náklady řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 4 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení článků 5 a 6 nařízení Rady (ES) č. 6/2002;
- Porušení čl. 25 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 21. září 2018 – YP v. Komise

(Věc T-562/18)

(2018/C 399/73)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: YP (zástupce: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

Určil a rozhodl, že

- rozhodnutí Komise ze dne 18. září 2017, kterým jí byla uložena disciplinární sankce v podobě důtky, se zrušuje;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby se žalobkyně dovolává jediného žalobního důvodu vycházejícího ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se žalovaná měla dopustit tím, že měla za to, že žalobkyně nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 12 služebního řádu úředníků Evropské unie.

**Usnesení Tribunálu ze dne 11. září 2018 – Medora Therapeutics v. EUIPO – Biohealth Italia
(LITHOREN)**

(Věc T-776/17) ⁽¹⁾

(2018/C 399/74)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 19.2.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. září 2018 – Reiner Stemme Utility Air Systems v. AESA

(Věc T-371/18) ⁽¹⁾

(2018/C 399/75)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 276, 6.8.2016.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS